உ
குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904வரு ஜுலைமீ { புத்தகம் 7

பஞ்சவிஞ்சதி விக்கிரகம்.

அவ்வப்பொழுதே சிவபிரானல் ஆன்மாக்களை இரட்சித்தற்பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டதாய், மாகேசுர பேதங்களாயுள்ள சந்திரசேகரமூர்த்திமுதலிய மூர்த்தங்கள் பஞ்ச விஞ்சதி விக்கிரகங்களாம். பஞ்சவிஞ்சதி - இருபத்தைந்து. விக்கிரகம் - மூர்த்தம்.

அவை, இலிங்கோற்பவமூர்த்தி, சுகாசனமூர்த்தி, உமேசகர், அர்த்தநாரீசுவரர், சோமாஸ்கந்தர், சக்கரப்பிரதமூர்த்தி, ஸ்ரீமூர்த்தி, அர்த்தாங்கவிட்டுணு, தக்ஷிணமூர்த்தி, பிச்சாடனமூர்த்தி, கங்காளமூர்த்தி, காமசங்காரமூர்த்தி, காலசங்காரமூர்த்தி, சலந்தரசங்காரமூர்த்தி, திரிபுரசங்காரமூர்த்தி, சரபமூர்த்தி, நீலகண்டமூர்த்தி, திரிபாதமூர்த்தி, ஏகபாதமூர்த்தி, பைரவமூர்த்தி, விருஷபாரூடமூர்த்தி, சந்திரசேகரமூர்த்தி, நடராஜமூர்த்தி, கங்காதரமூர்த்தி, திரிமூர்த்தி மூர்த்தி என்னும் இருபத்தைந்துமாம்.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி - இலிங்கத்திலுற்பவித்த மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் ஆன்மவர்க்கமெல்லாம் உற்பத்தியடையும்படி கொள்ளப்பட்டது.

சுகாசனமூர்த்தி - சுகமாகிய ஆசனத்தினையுடைய மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் ஆன்மாக்களெல்லாம் வேறுபாடின்றி இல்லற விருப்பம் எய்தும் பொருட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

உமாசகமூர்த்தி - உமையம்மையோடு சமேதமாயுள்ள மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் ஆன்மாக்களெல்லாம் வாழ்க்கைத்துணை நலம் எய்தி வாழும்பொருட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

கலியாணசுந்தர மூர்த்தி - விவாகச்சிறப்புடைய மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவரும் களத்திரசகிதராய் வாழும்பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தி - பாதிபெண்வடிவாயுள்ளமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவரும் மோகமடையும்படி கொள்ளப்பட்டது.

சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி - உமையோடும் முருகபிரானோடுங் கூடியமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவரும் மக்கட்பேறடையும்படி கொள்ளப்பட்டது.

சக்கரப்பிரதமூர்த்தி - விட்டுணுவுக்குச் சக்கரங்கொடுத்த மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவர்க்கும் யோகங்கொடுக்கும்படி கொள்ளப்பட்டது.

அர்த்தாங்கவிட்டுணுமூர்த்தி - பாதித்திருமேனியிலே விட்டுணுவையுடையமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் இருவினையொப்பு வருமாறு கொள்ளப்பட்டது.

தக்கிணாமூர்த்தி - தெற்குநோக்கியமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவரும் தத்துவோபதேசம் பெற்று முத்தியடையுமாறுகொள்ளப்பட்டது.

பிச்சாடனமூர்த்தி - பிச்சைக்குச் சென்றமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் சுகதுக்கங்களை ஒடுக்கும்படி கொள்ளப்பட்டது.

கங்காளமூர்த்தி - கங்காளந்தரித்த மூர்த்தி. கங்காளம் - முழுவெலும்பு. இம்மூர்த்தம் பக்குவான்மாக்களுக்கு வைராக்கியங்கொடுக்குமாறு கொள்ளப்பட்டது.

காமசங்காரமூர்த்தி - மன்மதனைச்சங்கரித்தமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் காமவிச்சையை நீக்கும்படிகொள்ளப்பட்டது.

காலசங்கார மூர்த்தி - இயமனைச்சங்கரித்தமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் இயமவேதனை நீக்கும்பொருட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

சலந்தரசங்காரமூர்த்தி - சலந்தரனைச் சங்கரித்தமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யோகிகளுடைய கோபம் நீங்குமாறு கொள்ளப்பட்டது.

திரிபுரசங்காரமூர்த்தி - முப்புரங்களையும் அழித்தமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் முக்குணங்களையும் அடக்குதற்குக் கொள்ளப்பட்டது.

சரபமூர்த்தி - நரசிங்கத்தின்வலியடக்குமாறு எண்காற்பறவை வடிவங்கொண்டமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் பக்குவான்மாக்களுக்கு மாயை, கருமம் என்னும் இருமலங்களையும் நீக்குமாறு கொள்ளப்பட்டது.

நீலகண்டமூர்த்தி - நஞ்சுண்டு கண்டத்திலடக்கிய மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் ஆணவமலம் நீங்கும்படிகொள்ளப்பட்டது.

திரிபாதமூர்த்தி - மூன்றுபாதமுடையமூர்த்தி. இம்மூர்த்திக்கு நான்கு கொம்பும் இரண்டுகழுத்தும் ஏழு கைகளுமுள. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்றுங் கொடுத்தற்குக் கொள்ளப்பட்டது.

ஏகபாதமூர்த்தி - ஒருபாதமுடையமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் ஞானங்கொடுத்தற்குக்கொள்ளப்பட்டது.

பைரவமூர்த்தி - இம்மூர்த்தம் சர்வசங்கபரித்தியாகம் யாவருக்கும் உண்டாதற்பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

இடபாரூடமூர்த்தி - இடபத்திலேறியமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் கிருபைசெய்தற் பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

சந்திரசேகரமூர்த்தி - சந்திரனைத்தரித்த முடியுடைய மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவர்க்கும் பிறப்பிறப்பு நீங்குமாறு கொள்ளப்பட்டது.

நடராஜமூர்த்தி - நடனத்திற்குத் தலைமைபூண்ட மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவருக்கும் பேரானந்தம் கொடுத்தற்காகக் கொள்ளப்பட்டது.

கங்காதரமூர்த்தி - கங்கையைத்தரித்தமூர்த்தி. இம்மூர்த்தம் யாவரையும் பேரின்பத்திலே அழுத்தும்பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

திரிமூர்த்திமூர்த்தி - திரிமூர்த்தி வடிவங்கொண்ட மூர்த்தி. இம்மூர்த்தம். ஆன்மாக்கள் சாக்கிரம் முதலிய மூன்றவத்தாரூபங்களை அடைதற்குக் காரணமாகக்கொள்ளப்பட்டது.

இங்கேசொல்லப்பட்ட மூர்த்தங்களுள்ளேசிலமூர்த்தங்கள் சிவரகசியம் முதலியநூல்களிலே வேறுகக் காணப்படுகின்றன.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம், சுன்னுகம்.

சிவசரித்திர உபந்நியாசம்.

சுத்தசிவ சன்மார்க்க சுகுண சீலர்களாகிய அன்பர்களே !

திருவாரூரென்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ அறுபத்து மூவர் மடாலயத்தில் இம்மதி 6உ சௌமியவாரத்தன்று சுவாதி நக்ஷத்திரத்திலே ஸ்ரீவன்றொண்டப் பெருந்தகையாரது குரு பூஜை மகோற்சவம் மிகச்சிறப்புடன் நடந்தது.

அன்றிரவில் சிதம்பரஸ்தலத்தில் உற்பவித்தவர்களும் திருச்சிற்றம்பலத்திற் றிருநிருத்தம் புரிந்தருளும் ஸ்ரீநடராஜப் பெருமானது குஞ்சித பாதமலரின் கண்ணிடையறு அன்பினை யுடையவர்களுமாகிய சிவ கதாப்பிரசங்காத்நாகரம் ஸ்ரீமத் அய்

யாக்கண்ணு ஓதுவா மூர்த்தியவர்கள் தம்பிரான்றோழரான சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது திவ்வியசரித்திரததை அன்பர்களது செவிக்கோரமுதமாகவும் அவ்வமுதத்தைப் பருகினமாத்திரத்தில், அப்பெருமான்மீது இடையறாப் பத்தியை விளைவிக்கும் ஆற்றலும் நவரசங்களும் அமையப்பெற்றுள்ளதாயும் பக்கவாத்தியங்களோடு மிக்க இனிமையாய்ப்பிரசங்கித்தார்கள். இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அன்பர்கள் இத்தகைய மேம்பாடுடைய உபந்நியாசத்தை அடுத்தடுத்துங் கேட்டு மகிழவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தோடு ஸ்ரீ வீதிவிடங்கத் தியாகராஜவள்ளலார் தம் சந்நிதானத்தில் ஸ்ரீ சோமயாஜிமாறநாயனார் திவ்விய சரித்திரத்தை பிரசங்கிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள அதனை ஓதுவா மூர்த்திகள் சிரமேற்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட காருண்ய பிரபாவத்தை நினைத்து நினைதது அன்பு மேலீட்டினால் வலியவந்த பாக்கியமென அங்கீகரித்து அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிசைந்தனர்.

8உ யாகிய சுக்கிரவாரத்தன்று இராஜநாராயண மண்டபத்தில் ஸ்ரீ சோமயாஜிமாற நாயனார் சரித்திரத்தை ஆரம்பித்து ஸ்ரீ சோமயாஜிமாறரது பக்தியின் பெருக்கத்தையும சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்பால் தியாகேசப் பெருமானை தான் செய்யும் யாகத்தில் நேரே யெழுந்தருளி அவிர்ப்பாகம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்ட விநயத்தையும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி ஸ்ரீ தியாகராசப்பெருமான் நீசராகவும் அம்பிகை நீசஸ்திரீயாகவும் திருக்கோலங்கொண்டு அன்பரால் கொடுத்த அவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்று அனுக்கிரகித்த தன்மையையும் மிக்க விநயமாயும் இன்றியமையாப் பிரபல வாக்கியப் பிரமாணங்களோடும் அதிமாதுரியமாகப் பக்திரசந் ததும்பக் கேட்டவர்களனைவரும் சித்திரப்பிரதமை போல் அசைவற்றுச் சிவானந்த வாரிதியிற் றிளைக்குமாறு, பிரசங்கித்தனர். அங்கு நிறைந்திருந்த, அளவில்லாத அன்பர்களும் ஓதுவாமூர்த்திகளை வியந்து, ஓதாதாரில்லை பிரசங்கமுடிவில். ஸ்ரீ தியாகராஜப்பெருமானது மகா சந்நி

தானத்தில் எளிதிற்பெறுதற்கரிதாகிய திருவருட்பிரசாத தியா கப்பரிவட்டம் சூட்டப்பெற்று தியாகேச சமானர்களாகிய ஆதி சைவமூர்த்திகளால் ஆசிர்வதிக்கப்பெற்றூர்கள்.

நாயன்மார் திவ்ய சரித்திர சிரவணஞ்செய்ய விருமபும் சிவ னடியார்கள் இந்த ஓதுவாமூர்த்திகளால் மிக மகிழ்வார்க ளென்பது நிச்சயம். சுபம்.

சாமிஜயாதேசிகர்.

தர்மி லோபி சம்வாதம்.

[முன் தொடர்ச்சி]

1. "காதல் கவருடல் கள்ளுண்டல் பொய்ம்மொழிதல்
ஈதல்மறுத்தலிவைகண்டாய்—போதில்
சினையாமைவைகுந் திருநாடா செம்மை
வினையாமைபூண்டார்நெறி."

அதாவது, தாமரைமுதலியபூவில் கருவுற்ற ஆமைகள் வசிக்கும் சிறந்த நாட்டையுடையவனே! (பெண்களின்மேல்) மோகம், சூதாடுதல், மது பானஞ், செய்தல், பொய்சொல்லுதல், (பிறர்) கொடுப்பதைத்தடுத்தல், ஆகிய இவ்வகைக்காரியங்கள் தருமத்தைச்சிந்தியாமையை அடைந்தவரது ஒழுக்கமாம். இதனைக்காண்பாயாக.

2. "அறத்தைவேர்கல்லும் அருநரகில்சேர்க்கும்
திறத்தையேகொண்டருளைத் தேய்க்கும்—மறத்தையே
பூண்டுவிரோதஞ்செய்யும் பொய்ச்சூதைமிக்கோர்கள்
தீண்டுவரோஎன்றூர்தெரிந்து."

அதாவது, (சூதாவது) தருமத்தைவேருடன் பெயர்க்கும், அருமையான நரகத்தில் சேரச்செய்யும், வலிமையையே பிரதானமாகக்கொண்டு இரக் கத்தைநாசஞ்செய்யும்,கோபத்தையேகொண்டு பகையைஉண்டாக்கும்,(இப் படிப்பட்ட) பொய்நிறைந்த சூதைமேலானவர் அறிந்து தொடுவார்களோ (ஒருக்காலும்தொடவேமாட்டார்கள்) என்று சொன்னூர்கள்(மந்திரிகள்)

2. "உருவழிக்கும்உண்மை உயர்வழிக்கும்வண்மைத்
திருவழிக்கும்மானஞ் சிதைக்கும்—மருவும்
ஒருவரோடன்பழிக்கும் ஒன்றல்ல சூது
பொருவரோதக்கோர் புரிந்து."

அதாவது, ரூபத்தைக்கெடுக்கும், சத்தியத்தின் மேன்மையைக்கெடுக்கும், ஈகைச்செல்வத்தைக்கெடுக்கும், கௌரவத்தைக்கெடுக்கும், சிநேகிக்கும் ஒருவருடனே பிரியத்தைக்கெடுக்கும், (சூதால்வருங்கேடு) ஒன்றேயன்று (இப்படிப்பட்ட பலவகைக்கேடுகளுண்டாகும், ஆதலால்)யோக்கியர் சூதைவிரும்பி ஆடுவார்களோ (ஆடவேமாட்டார்கள்)

4. "ஆயம்பிடித்தாரும் அல்லற்பொதுமகளிர்
நேயம்பிடித்தாரும் நெஞ்சிடையே—மாயம்
பிடித்தாரின் வேறல்லர் என்றுரைப்பதன்றே
வடித்தாரின் நூலோர் வழக்கு."

அதாவது, பாச்சிகையைக் கொண்டவர்களும துன்பந்தரும் வேசிகளுடைய சிநேகத்தைக்கொண்டவர்களும் மனதில் வஞ்சனையைக் கொண்டவர்களைக்காட்டிலும் வேறுகமாட்டார்கள் என்று நன்மையையே கைக்கொண்ட முனிவர்களின் இனிமையான சாஸ்திரங்களைக் கற்றவர்களது விவகாரம் சொல்லுகிறதல்லவா ? எனச்சூதாடத்துணிந்த நளச்சக்கரவர்த்திக்கு மந்திரிகள் உரைத்தவற்றைக் கேளாமல் சூதாடியதால் அவர் தம்மிராச்சியத்தையிழந்து பட்டபாடு கேட்டிருக்கின்றீரோ இல்லையோ? "சூதும்வாதும் வேதனை செய்யும்" என்று ஔவையார் (கொன்றைவேந்தன்) என்னும் நூலில் கூறியிருக்கின்றனர். அதையும் கேட்டிலீர்போலும். சூதின் தன்மைதான் கூறினனே. இனி வேசியருறவின்தன்மையும் சொல்லுகிறேன் கேளும். அவர்களின் உறவு சிலாக்கியமென எண்ணுதிருப்பீராக. அவர்கள் கபடத்தை வாயால் சொல்லவொண்ணுது. புகழேந்திப்புலவர் தாமியற்றிய நளவெண்பாவில் இருளைச் சிறப்பித்தவிடத்து வேசியர் இதயத்தை உபமானமாக்கிக் கூறினர். அதாவது, "அள்ளிக் கொளலா யடையத் திரண்டொன்ருய்க், கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருளாய்—உள்ளம், புதையவே வைத்த பொதுமகளிர் தங்கள், இதயமே போன்ற திரா", என்பது, அதாவது, இராத்திரியானது, வாரி அள்ளிக்கொள்ளும்படியாகி முழுதும் சேர்ந்து ஒன்ருகக்கூடி நெருப்பினொளியினலும் பிரிக்கக்கூடாத நிறைந்த இருளுள்ளதாய் (அணைவோருடைய) மனம் நன்ருய்ப்பதியும்படி காட்டி வைத்த வேசிகளுடைய மனதை ஒத்திருந்தது, என்பதாம். கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பநாட்டாழ்வாரும் தாமியற்றிய இராமாயணத்தில் பந்துகளைச் சிறப்பித்தவிடத்து வேசியருள்ளத்தையும் பளிங்கையும் உபமானமாகக் கூறினர். அதாவது, "மெய்வருபோக மொக்கவுடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும், பையர வல்குலார்த முள்ளமும் பளிங்கும்போல, மையரி நெடுங்கணேக்கம் படுதலுங் கருகிவந்து, கைபுகிற் சிவந்துகாட்டுங் கந்துகம் பலவுங்கண்டார்," அதாவது, வேசிகள் தங்களிடம் சுகமனுபவிக்கக் கருதிவரும் நாயகர்களிடம் சமமான இன்பத்தை அனுபவித்ததை யோசி

யாமல் அவ்வின்பத்திற்காக விலையும் பெற்றுக்கொண்டு நாயகர் ஒருவியா மான லாபச்சையம் ஒருவித நஷ்டத்தையும் அடைந்ததைப்போ லாகாமல் தாம் இருவித லாபத்தையும் அடைக்க நன்றியை நினையாது, அந்நாயகரிடம் "உடலிரண்டும் உயிரொன்றுமாக நமக்கேற்பட்டிருக்கிறது, உம்மைப் பிரிந்தால் என் உயிர் உடனே நீங்கிவிடும்" என்று வெளிக்குக் கபடமாகப் பேசுவார்கள், உள்ளத்திலோ நாயகரது சொத்து முழுவதும பிடுங்கிக் கொள்ளும் வகைதேட நினைப்பார்கள். ஆகையால் வேசியர் உள்ளம் கபடமே யொழிய உண்மையன்று. கண்ணாடியோ, எவ்வெப்பொருளைச் சார்ந்தாலும் அவ்வப்பொருளையுட்கொள்வதன்றி முன்கொண்டபொருளை முற்றும் விலக்கும். இவ்விரண்டும் ஒப்ப, உத்தமஜாதிப் பெண்கள் பந்துவீசி விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் நீலோத்பலத்துக்குச்சமமான நேத்திரப் பார்வைபடும்பொழுது கருமையாகவும், செந்தாமரைபோன்ற கையில் பிடிக்கும்பொழுது சிவப்பாகவும் அப்பந்துகள் காட்டியதை இராமரும் இளைய பெருமாளும் கண்டன ரென்பதாம். இச்செய்யுளுக்குக் கல்வி யாராய்ச்சியில் மிக்கோர் இன்னும் விரித்துப் பொருள் கூறுவர் என்று தெளிவீராக. அன்றியும், சிங்காரரச மஞ்சரியிலும் "பணங்கவர்ந்து சுகந்தருந்தபடி பலர்க்குங்காட்டி முறைபற்றுநீதி, தணந்திருந்த பொது மடந்தைதானே சாமானியை யாஞ்சாற்றுங்காலே" அதாவது, (நாயகரிடம்) பணத்தைப்பிடுங்கிக் கொண்டு அப்பணத்திற்குத் தக்கவாறு சுகத்தைக்காட்டி முறையும் பற்றும் நீதியும் ஒழிந்திருப்பவளே பொது மடந்தை யென்னும் சாமான்ய நாயகியாம். நாயகிகளில், ஸ்வியா, பரகீய, சாமான்யா, என மூன்று பிரிவுகளுண்டு. விதிப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்ட நாயகனை வஞ்சியாது கீழ்ப்படிந்து தெய்வமாகப் பாவித்து நடக்கும் பதிவிரதையே ஸ்வீய நாயகியாம். விதிப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்ட நாயகனை வஞ்சித்துப் பரபுருஷரிடம் சோரத்தனமாக நேசிப்பவளே பரகீயா நாயகியாம். மேற்கண்டவாறு நடப்பவளே சாமான்ய நாயகியாம். இவ்விவரங்களெல்லாம் சிங்காரரசமஞ்சரியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாயகிகளின் பல பேதங்களை யெடுத்து விரிக்கின் பெருகும். ஆகையால் இம்மட்டும் நிறுத்தி மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் ளும் அவ்வேசியர் உம்மிடத்துப் பொருளைப் பறிக்கும வரை சரீரந்தான் நம்மிருவர்க்கும் வேறு, உயிரொன்றே யென்று அபிநயிப்பர்.

(இன்னும் வரும்)

இங்ஙனம்,

திருச்செங்கோடு } சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியார்.

பத்திரிகாபிமானிகட்கு விஞ்ஞாபனம்.

21—5——04 ல் வெளிவந்த சர்வஜன மித்திரன் 15-வது இலக்கப்பத்திரிகையில் "ஆலயங்கள்" என்று மகுடமிட்டு "சென்னை நகர் சிங்கக்குட்டி" என்பவர் வரைந்த வற்றைக்கண்டனம்.

சர்வஜனமித்திரன் 6-வது இலக்கத்தில் கனம் ஆவுடையப்பமுதலியாரவர்கள் "ஆலயங்கள்" என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பொறித்துள்ளவற்றில் ஆலயம் அமைத்தற்குக் காரணம் "மனத்தடிப்பும் பணக்கொழுப்பும்" எனவும் கோயிலில்லா வூரில் குடி இருக்கவேண்டா மென்பார் "குளறிவழிபவர்கள்" எனவும் இன்னும் பல நிந்தைமொழிகளும் காணப்படடனவாதலின் இவ்வாறு கூறுதல் பிறதூஷணமாகாதா என்று 8-வது இலக்கப் பத்திரிகையில் பத்திராதிபரவர்கட்கு விஞ்ஞாபனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் பத்திராதிபரவர்களை வினவினேம். ஆலயத்தைப் பற்றி இவ்வாறுரைத்தல் இந்து மதாபிமானிகளாயுள்ளாரெவரும் பார்த்தால் மனம் கலங்கத்தக்கது என்றும் எழுதி உள்ளேம். அதே பத்திரிகையில் இவைகட்கு உத்தரம் புகலவந்த பத்திராதிபரவர்கள் "மததூஷணை அன்று" எனவும் மிஸ்டர் ஆவுடையப்ப முதலியார் புறமதஸ்தரல்லரெனவும்' கூறினர்கள். இதன்மேல் 14-வது இலக்கப் பத்திரிகையில் யாம் எழுதிய ஆலயம் அமைத்தல் அடாச்செய்கையாமா என்னும் தலைப்பின் கீழ் "பிறதூஷண மாகாதா" என்று யாம் வினயதற்கு "மததூஷணை அன்று' என்று கூறிச்சென்ற தென்னையோ என உரைத்து "இந்துக்களாவார் யாவரும் பார்த்தால் மனங்கலங்கத்தக்கது" என யாம் கூறியதனால் மததூஷணையெனக்கொண்டுள்ளேமென்று கருதி இவ்வாறு விடையளித்தார்கள் போலும். யாம் கொண்டகருத்து இது ....என்று விளக்கினேம்.

இவ்வாறாக "சிங்கக்குட்டி" என ஒருவர்போந்து எம்மைச் சண்டைக்கிழுக்கத்தொடங்கினர். இவர் தமது இயற்பெயரையொளித்து வந்தது எதனாலேயோ? சாஸ்திரசம்பந்தமான இத்தகைய வியவகாரங்களில் தலையிடுகின்றவர்கள் தம்மையின்னவரென்று பலரும் நன்குதெரிந்துகொள்ளுமாறு சிறிதும் அச்சமின்றித் தமது பெயர்முதலியவற்றை வெளியிட்டுவருதலே யழகாகும். அங்ஙனமன்றித் தம்பெயர்முதலியவற்றை வெளியிடாமல் வேற்றுப்பெயர்புனைந்து வருதல் சிறப்பின்றே. இனியேனும் ஒளியாது வெளியாவர் எனக்கருதியே இங்கு இவ்வாறு கூறினேமென்க.

"இந்துமதாபிமானிகளாயுள்ளாரெவரும் பார்த்தால் மனங் கலங்கத் தக்கது" என்று யாம் முதலில் வரைந்த வாக்கியத்துள் குறிப்பு வினா வொன்று இருப்பதாகவும், அவ்வினா மததூஷணையாகாதா? என்பதாகவும், "பிறதூஷணமாகாதா" என்று யாம் கூறியது வெளிப்படை வினாவாகவும் கொண்டு இவற்றிற்கு முறையே விடையிறுக்கவந்த பத்திராதிபரவர்கள் குறிப்பு வினாவிற்கு வெளிப்படை விடையும், வெளிப்படை வினாவிற்குக் குறிப்பு விடையும் தந்திருக்கின்றனரெனவும், "இந்து மதாபிமானிகளா யுள்ளாரெவரும்" என்று முதலில் எழுதிவிட்டு இப்போது "இந்துக்க ளாவார் யாவரும்" என்று சமயத்துக் கேற்ப யாம் திரித்துக் கூறல் எமக்கழகில்லை யெனவும் சிங்கக்குட்டியார் கூறினர். பிறதூஷணமென் பதற்குப் பொருள் "புறமதஸ்தரால் அவ்விந்து மதத்தைத் துவேஷி த்து எழுதப்படுவது" எனவும், விரித்தனர்.

ஆலயம் அமைப்பவரை மனத்தடிப்பும் பணக்கொழுப்பும் உடையா ரெனவும், கோயிலைச் சிறப்பித்துக் கூறுவோரைக் குளறி வழிபவர் என வும் கூறியது "பிறதூஷணமாகாதா" என்றேம். இங்கு பிறதூஷணம் என்பது அந்நியநிந்தை யென்னும் பொருளை அங்கை நெல்லிபோற் காட் டியதாகும். இன்னவரை யிவ்வாறு கூறுதல் இதுவாகாதா என்று நன்கு பரிஷ்கரித்திருப்பதை யுணராமல் பிறதூஷணை யெனற்குப் புறமதஸ்தர் கூறும் நிந்தையெனப் பொருள்கூறுவது உலகம் ஒப்பத்தக்கதா? இங்ங னம் சமயத்துக்கேற்றவாறு புறட்டுவது நிறைமொழி மாந்தர் அவைக் களத்தே நிற்குமா?

"இந்து மதாபிமானிகளாயுள்ளரெவரும் பார்த்தால் மனங்கலங்கத் தக்கது" என்ற வாக்கியத்துள் சிங்கக்குட்டி கூறியாங்கு "மததூஷணை யாகாதா" என்ற பொருள் பெறப்படுமோ? இந்த வாக்கியத்துள் இவர் கூறிய பொருள் பெறப்படுமென்று கல்வி வல்லோர் எவரேனும் ஒப்புவரா?

"தான் திருடி அயல் வீடு நம்பாள்" என்றாற் போன்று, சமயத்து க்குத் தக்கவாறு ஒன்றை மற்றொன்றாகத் திரித்துக் கூறியே மாற்றுதல் வல்ல சிங்கக்குட்டியார் தம்மிடத்துள்ள திரித்துக் கூறுதலாகிய தோஷ த்தை எம்மீது சூட்டவந்தது விந்தை! விந்தை !!

என்னை? யாம் முதலில் இந்து மதாபிமானிகளாயுள்ளாரெவரும் எனவும், பின்னர் "இந்துக்களாவார் யாவரும்" எனவும் கூறியது "திரி த்துரைத்தல்" என்று சிங்கக்குட்டியார் வரைந்தனர்.

இந்து மதாபிமானிகள், எனினும் இந்துக்கள் எனினும் பொருளொன்றே. ஓர் விஷயத்தைப்பற்றி விரித்து எழுதத் தொடங்குமிடத்து முதலில் விரிவாக எழுதியதொன்றைப் பின்னர் எடுத்துக்கூறவேண்டி வரின் பொருள் பேதப்படாமல் சுருக்கிக் கூறுதல் நூலோர் வழக்கு. இந்து மதாபிமானிகளென முதற்கண் விரித்துரைத்தற்கும் இந்துக்கள் என்று பின்னர்ச் சுருக்கிக் கூறியதற்கும் காரணங்கூறுதும்.

புத்திரர்கட்குரிய கடமைகளைக் கொள்ளாதார் புத்திரராகார். உறவினர்க்குரிய கடமைகளைக் கொள்ளாதார் உறவினராகார். மனிதர்கட்குரிய முக்கிய அறிவு கொள்ளாதார் மனிதராகார். என்பது முன்னோர் கொள்கை, "பெற்றோரெல்லாம் பிள்ளைகளல்லர். உற்றோரெல்லாம் உறவினரல்லர்" "பயனில் சொற்பாராட்டுவானை மகனெனல் மக்கட்பதடியெனல்" என்பவற்றால் இப்பெற்றி நன்கு அணியப்படும். ஆதலின் இந்து மதத்தில் பிறந்து இந்து மதத்தில் வளர்ந்துவரும் சிலர் தெய்வமில்லையென்று கூறும் நாஸ்திகக் கொள்கையை யுடையவராகி எதீஸ்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிகின்றனர். இந்த நாஸ்திக மூர்த்திகளே சமயம் வந்துழி நாம் இந்து என்கின்றனர். இவ்வாறு குலத்தைக் கெடுக்கும் கோடரிக்காம்பு போன்றுள்ளாரை விலக்கித்தள்ளுதற்கே முதலில் **இந்து மதாபிமானிகள் என்றேம். இந்து மதத்தில் அபிமானமில்லாமல் இந்து என்று சொல்லளவில் நிற்பவர் இந்து அல்லர்.** என்பது விளக்கப்பட்டது. ஆகவே பின்னர் யாம் இந்துக்கள் யாவரும் என்றதற்கு இந்து மதாபிமானிகள் யாவரும் என்பதுவே பொருளென்றல் பசுமரத்தாணிபோற் பெறப்பட்டது. இவற்றை யுய்த்துணர்ந்தறியும் ஆற்றலில்லாத சிங்கக்குட்டியார் எம்மீது தோஷாரோபணம் செய்யப்போந்தமை பெரிதும் வியப்பேயாம்.

ஆலயம் எனற்கு ஆ+லயம் எனப்பிரித்து யாம் கூறிய பொருள் பொருத்தமுடைத் தன்றெனக் கூறுவான் றொடங்கிய சிங்கக்குட்டியார் தமது சாமர்த்தியம் வெளிப்படுமாறு பரிகசிப்புச்செய்து பரிதபிப்பாராயினர். யாம் கூறியதொரு பொருளை மறுக்க வந்தனராயின் முறைப்படி மறுத்துத் தாங்கொண்ட பொருளை விரிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் விரித்திலர். இவ்வாறு செல்லுதல் வியவகாரப் பொருத்தமன்றாம். ஆலயம் என்பது வடசொற் றொடர்மொழி. ஆ, உபசர்க்கம். லயம், லயித்திடுதல். இந்த உபசர்க்கத்துக்குப்பலபொருளுண்டு. இங்கு ஆ எனற்கு எல்லாம் என்கிற முற்றுப்பொருளாம். ஆகவே யெல்லாம் லயித்தற்குரியதானம் என்பது பொருள். பாசமோ தனியே லயித்தலில்லை. பதியோ லயிக்கப்

படுபொருள். எஞ்சிநின்ற பசுக்கள் அளவிலவாதலின் அவைகளே யெடுத்தற்குரியனவாம். இதை முன்னரே விரித்துளேமாதலின் இவ்வளவில் நிறுத்துகின்றேம்.

ஆ...முதலியார் கூறியது பிரதிட்டா ஆலயத்தையே யெனவும், அதற்கு மட்டில் விடைகூற வேண்டுமன்றி அண்டாலயம், பிண்டாலயம் முதலியவற்றைப் பற்றி "யாம் கூறவந்தது மற்றொன்று விரித்தலென்னுங் குற்றம்" என்றும் இதையடுத்துச் சிங்கக்குட்டி யென்ற தமது பெயர்க்கேற்பத் தடபுடலாக, வேண்டாதன பலகூறிக் கர்ச்சித்தனர்.

பிரதிட்டா ஆலயத்தைப்பற்றிப்பேச இடம் வந்தபோது "ஆலயம்" என்பது இத்தன்மையது, இத்தனை வகையது, இன்ன ஆலயம் இன்னவர்க்குரியது எனத் தொடங்கி விரித்து விளக்கி யறிவுறுத்தலே தக்கதாம். மற்றொன்று விரித்தல் இன்னதென்று அறியாது சிங்கக்குட்டியார் கூறினர். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுங்கால் அதனோடொருவாற்றானுந் தொடர்பில்லாத வேறொன்றைப் பற்றிப்பேசுதலே மற்றொன்று விரித்தலாவது. ஆலயத்தைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து அதன் வகையை விளக்கிச் செல்லுதல் இன்றியமையாததென்றே கொள்ளப்படும்.

"சொல்மாத்திரையிலேயேயன்றிப் பொருள்மாத்திரையிலில்லாமலும் உபதேசத்திலேயேயன்றி யனுஷ்டானத்திலில்லாமலும் ஏட்டுச் சுரைக்காயா யிருக்கிற பலவற்றை யெடுத்து விரிக்கும் மிஸ்டர் முத்தயபிள்ளை யெழுதியவற்றிற் காணப்படும் யுக்தியனுபவங்கட்கொவ்வாத ஒவ்வொன்றையும் இங்கெடுத்துக்கண்டிக்க எமக்கிது நேரமுமன்று..." எனக்கூறிச் சென்றார் சிங்கக்குட்டியார். யாம் எழுதியவற்றில் இவர் கூறியாங்கு கண்டிக்கத்தக்கவை இன்னின்னவை யென நன்கு விளக்காது இவ்வாறு பொதுப்படப் பிழையிருப்பதாகக் காட்டி மயக்குவது அறிவுடையோர் கடனன்றாம். இத்தகைய போலி மயக்கத்தால் யாம் ஒருபோதும் அஞ்சுவமல்லேம். வெற்றுரையாடி வீண்போது போக்கலிற் பழியன்றிப் புகழின்றே.

இந்து சந்தேகி வினாக்கட்கு யாம் விடைதரவேண்டுமெனவும் கூறினர். யாம் விடைதருவதும் தராது தள்ளுவதும் எமதெண்ணப்படி நிகழத்தகுமன்றி இச்சிங்கக்குட்டியார்க்காக யாம் விடையிறுக்கும் கடப்பாடுற்றிலம் என்பதை யறிவாராக.

இச்சிங்கக்குட்டியார் தாம் எடுத்த வியவகாரத்தில் எத்துணை நீளநினைந்து எழுதினாலும் அவற்றிற்கு விடைகொடுக்கப் பிற்படேம். இவர்

கூறும் போலியுரையாகிய நிந்தை மொழிகட்கு ஒருபோதும் விடைதரு வான்றொடங்கேம். அத்தகைய மொழிகளை அணுத்துணையும் பொருட் படுத்தேம். இவர் வரைந்தவற்றுள் "பிள்ளையார் குட்டுக் குட்டுப்போதே கண்ணிற் குட்டிக்கொண்டாற் போல" என்பன வாதியவசைப் போலி மொழிகள் மற்றவரால் மதித்துக் கொள்ளற்பாலவல்ல. "நெய்யுண் பூங்குழன் மடவரால் நின்னொடு வாது-செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து வையும் பூசலுக் கெதிரலேன்..." என்பதே ஆன்றோர் கொள்கையும். ஆதலின் யாவராயினும் எடுத்த வியவகாரத்தைத் தடை விடைகளாற் செவ்விது விளக்குதலே மாண்பாம். இடையிடையே பரிக சித்தலாதிய கூறுதல் பயனில செய்கையேயாம். இம்முறையைக் கடந்து வெற்றுரையாடுவோர் வீண் வாதத்துக்கு விடை கிடைக்கமாட்டாது என்பதையறிந்து கொள்வராக.

பொ. மு. முத்தய்யபிள்ளை,
உப அக்கிராசனாதிபதி சைவசித்தாந்த சபை,
மேலூர், தூத்துக்குடி.

---

* நற்பவளம்.

மனிதன் தனது மகத்தான புத்தி வல்லமையினால் பிரகிருதியை அநேகவிதத்தில் ஜெயித்தவனா யிருக்கின்றான். ஸ்தாவர ஜங்கமப் பொருள்கள் யாவும் அவனது மனோரதத்திற்கும் அத்தியாவசியகத்திற்கும் ஏற்றவண்ணம் உபயோகப்படுமாறு ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதி உன்னதமாயுள்ள பனி நிரம்பிய பர்வதங்களிலும், ஆரவாரித்துப்பாயும் அருவிகளினும், பார்ப்பதற்கமைதியும் அச்சமும் விளைவிக்கும் கம்பீரத் தோற்றத்தோடு கூடிய மாநதிகளினும், விரிபனி நிரம்பிய துருவச்சக்கரத்தினும் கூட தானெடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் மனவுறுதியும் காரியசித்தியும் பெற்ற மனிதனது காலடிபட்டே இருக்கிறது. தனது வாசஸ்தானத்திற்காவனவும் உண்டி, உடை அணிகலம் முதலியவும் தெரிந்தெடுக்கும் காரணத்தினாலேயே இவ்வுலக சிருஷ்டியில் யாவற்றினும் மேம்பட்டு இப்பிரபஞ்சத்திற்கே ஓர் முடிசூடா மன்னனாகின்றான்.

---

* இது மதுரை சுதேச கல்லூரி உபாத்தியாயர் மிஸ்டர் N. S. ஜம்புநாதையர் B. A. L. T. செய்த பிரசங்க விஷயத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டது.

இவன் முதல் முதல் தேடிக்கொள்வது தான் உயிர்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத பொருள்களே. இதன் பின்னர் இவன் மனமானது அலங்காராதிகளிற் செல்லுகிற அளவு உண்மையாய் உபயோகப்படக் கூடிய விஷயங்களிற் சாதாரணமாகச் செல்வதில்லை. எருத்துவாற் குருவி (Birds of paradaise) மயில் முதலிய சிங்காரத்தோகை வாய்ந்த பறவைகளும் நீண்ட பிடரி மயிரும் கம்பீரத்தோற்றமும் உள்ள சிங்கமாதி மிருகங்களும் தத்தம் இயற்கையோடு விளங்குகின்றன. ஆனால் மனிதனோ இயற்கையழகுடன் செயற்கையழகும் விரும்புகின்றான். ஆதலால் சராசரப் பொருள்களினின்றும் அலங்கார வஸ்துக்கள் எவ்வளவு பெறக்கூடுமோ அவ்வளவு லோகங்களாகவும் அவற்றினும் விலையேறப்பெற்ற ரத்நங்களாகவும் கொள்ளுகின்றான். நவரத்தினங்களில் ஒன்றாக நமது முன்னோரால் மதிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் வஸ்துவானது பார்வைக்குக் கல் போலவும் எளிதில் ஒடித்து நறுக்கி மெதுவிடக் கூடியதாயும் செந்நிறத்ததாயும் இருக்றதல்லவா? இவ்வரிய வியாபாரச்சரக்கு தான் யாது? இதுதான் மாலையாகக் கோக்கப்பட்டு நமது தாய்மார்களாலும் மனைவி மக்களாலும் சகோதரிகளாலும் தம் கழுத்திலணியப்பெற்ற நற்பவளம். ஏழை, பணக்காரி, கிழவி, குமரி என்ற வித்தியாசமேயின்றி யாவராலும் ஆவலுடன் அணியப்படும் இவ்வரிய வஸ்துவைப்பற்றித்தான் நாம் இப்பொழுது சிறிது சொல்லப்போகிறோம்.

பவளம் என்பது யாது? இது நவரத்னங்களில் ஒன்றாயினும் வச்சிரம், பதுமாரகம், மரகதம், நீலம், கோமேதகம், புஷ்பராகம், வைடூரியம் என்ற இவ்வேழினையும் போல் கனிகளில் இருந்து எடுக்கப்படும் கல்லாகாது. முத்துச்சிப்பி யென்று சொல்லப்படும் ஓர் (ஜலசர) த்தினின்றும் முத்து உண்டாவது போல் அரிய விலையுயர்ந்த பவளமும் ஒருவகைப் பூச்சியினின்றே உண்டாகிறது. இது "பவளக்கொடிமாலை" படித்து அதிற் சொல்லியவற்றுள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் பாமரஜனங்களுக்குப் பெரிதும் ஆச்சரியம் விளைவிக்கக்கூடியதே. ஏனெனில், அதில், அல்லியரசாணியின் குமாரன் புலந்திரனைத் திருப்திப்படுத்தப் பவழத்தேர்ஒன்றிற்காக வேண்டியபவழம் சம்பாதிக்கக் கிருஷ்ணார்ச்சுனர் இருவரும் "வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம், சிங்கமுறங்குவனம், சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம் ஆளியுறங்குவனம் அன்னப்புள் தூங்குவனம், கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனங்கடந்து பவளம் விளைகின்ற பாங்கானகாடதனைப் பார்த்தார்இருவருமப் பவளக்காடுள் நுழைந்தார் கொம்பும் கயிறுகளும் கலந்தகொழுந்துகளும் ஓடிப்படர்கிறதும் உயர்ந்த கொம்பாகிறதும் தாவிப்படர்கிறதும் சன்னல் பின்னலாகிறதும்

பவழம் மின்னுவதும் பார்த்துத்திகைத்துநின்றார்” என்றும், அப்பொழுது அக்காட்டிலுள்ள

“ ஆனைத் தலையரியும் ஆங்காரக் கதண்டுகளும்
சிங்கத் தலைபிளக்கும் செங்குளவி வண்டினமும்
குதிரைத் தலையறுக்கும் குளவிகளும் தாம்சேர்ந்து
மர்ர்பளவாய் முகமளவாய் வெளிப்பட் டோடி” வந்து

அர்ச்சுனனைக் கொல்லப் பார்த்தனவென்றும் ஆனால், அவை அவனது மச்சரேகையைக் கண்டஞ்சி கொல்லாது விட்டனவென்றும், இங்ஙனம் இவர்கள் சாகாதிருத்தலைக் கண்ணுற்ற அவ்வனத்து வேடுவர் சிலர் ஆச்சரியமெய்தி அன்னோரை நோக்கி “ கதண்டுகள் கொட்டாதோ சாவலரே உங்களையும், பவளம்வெட்ட வந்தவரைப் பரலோகம் அனுப்பிவிடும், கதண்டுகொட்டிச் செத்தவர்கள் கணக்கு மிதங்களில்லை” என்று கூறியதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனை மெய்யென நம்புவோர்க்குப் பவழம் யென்பது காட்டில் உண்டாகும் ஓர் வஸ்துவென்றும் அதனை வெட்டிக்கொண்டு வரப்போனால் யானை குதிரை சிங்கம் முதலிய வலிமிகுந்த பிராணிகளையும் கொட்டிக்கொல்லும் செங்குளவி கருங்குளவி முதலியவற்றால் சாவு நேரிடக்கூடுமென்றும், ஆனால் மனிதர் இப்பொழுது யாதோ ஓர் சூழ்ச்சியால் அக்குளவிகட்குத் தப்பிப் பவளம் வெட்டிக்கொண்டு வருகின்றனரென்றும் தானே மனதில்படும். உண்மை யாதெனில், தாம் வசிக்கும் சமுத்திரத்தின் அலைகள் தம்மீது தாக்காதபடி தற்காத்துக் கொள்ளுமாறு பலகோடி சிறு பூச்சிகள் அவ்வாழ்கடலில் உண்டாக்கும் ஓர்வகைக் கடினபதார்த்தமே பவளம். இவ்விலையேறப்பெற்ற அரிய வஸ்துவை உண்டாக்கும் பிராணியைப் பற்றி சிறிது கூறிவாம்.

பவளப்பூச்சி.

இது பார்ப்பவர்கண்ணுக்கு ஒருசெடிபோலத்தோன்றும். அதனிடம் வேர்கள், தண்டு, அத்தண்டினின்றும் பிரிந்த பல கிளைகள் அக்கிளைகளில் உள்ள அரும்புகள், மலர்கள், பூவிதழ்கள் முதலிய இருப்பன போற்றோன்றும், ஆயினும் சிறிது நுட்பமாய் ஆராய்ந்தார்க்கு [illegible] திபாய் ஆழ்ந்த சமுத்திரத்தில் ஊன்றிக்கிடக்கும் இது ஓர் பிராணியே என்பது நன்கு விளங்கும். இஃதோர் பிராணியாயிருப்பின் இடம் பெயர்ந்து செல்லவேண்டுமே. இதோ இடம் பெயர்ந்து செல்லாது ஆழப்பதிந்து நின்ற நிலையிலேயே நிற்கிறதே. பின்னை இதனைப் பிராணியென்று எவ்வாறு கூறலாம் ?” எனப் பலருக்கு ஐயமுண்டாகலாம். நிலைபெயர்ந்து செல்வன வெல்லாம் பிராணியும் செல்லாதன செடிகளும் ஆகா.

அங்ஙனம் நிதானித்து விடுவது பிசகு. ஏனெனில், செடிகளா யிருந்தும் Diatoms போல்வன நிலைபெயர்ந்தே செல்லுகின்றன. பிராணிகளா யிருந்தும் நமது பவளம் போல்வனசில நிலைபெயர்ந்தே செல்லாது ஒரே இடத்தில் ஊன்றிப் பதிந்து கிடக்கின்றன. சாதாரணமாக நாம் காணும் யாதானும் ஒன்று பிராணியா அல்லது செடியா என்று அது உட்கொள்ளும் உணவை நோக்கியே தீர்மானிக்கவேண்டும். இதுவும் ஓர் பொது விதியேயாகும். ஏனெனில் இவ்விதிக்கு விலக்காகப் பூச்சியைத் தின்றும் வளரும் செடிகளும் உள. நிற்க இப்பூச்சியின் நிறம் நாம் வெகுவாய் விலைமதிக்கும் பவளத்தின் நிறமே. முன் "அரும்பு" "மலர்" என்று நாம் குறிப்பிட்டுள்ளவைதாம் ஓர் குழுவில் ஒருங்கு சேர்ந்து வசிக்கும் பூச்சித் திரள்கள். இவை அநேகமாய் நிறமில்லாதன. "இதழ்கள்" என்று நாம் குறிப்பிட்டவை தென்னை மட்டையில் ஓலைகள் உள்ளனபோல் ஜோடி ஜோடியாய் நடுநரம்பினின்றும் வெளிக்கிளம்பிய மயிர்கள்கொண்ட அங்குரங்கள் (processes) வாய்ப்பெற்றன. நிற்க இப்பூச்சிகள்யாவும் நேராகவேனும் சுற்றுவழியாகவேனும் ஓர் தாய்ப் பூச்சயினின்றும் தோன்றியவை. அரும்புபோல்வன யாவும் சுருங்கி ஒடுங்கிய பூச்சிகளே. இவை யிங்ஙனம் சுருங்கக் காரணம் யாது. ஏதோ ஒன்றன் தொந்தரவு பொறுமலே. அதற்கு நம்மிலும் கூச்சம் அதிகம். அதன் சரீரவாசி அப்படித்தானிருக்கிறது சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அரும்புபோற் றோன்றிய யாவும் எவ்வெட்டிதழ்களுடனும் விரிந்து முழு அழகுடனும் ஜொலிக்கக் காணலாம். இவ்விதழ்களெட்டும் அப்பூச்சியின் கரங்களே. இவற்றி னுதவியாற்றான் அப்பூச்சி தனக்குக் கிடைக்கும் ஆகாரத்தைப்பற்றி யீர்த்து அதன் மையத்திலிருக்கும் ஓர் துவாரத்திற்குச் செலுத்தும். இம்மையத் துவாரமே யதன் வாய். இப்பூச்சியின் கரங்களிடத்து அதற்குவேண்டிய அடுபடைகளும் தடுபடைகளும் அமைக்கப்பட்டுள. இப்படைகளை அது வெகு சாதுரியத்துடனும் உபயோகிக்கும். இவற்றுள் ஒன்றாகிய " நூல் அறை " யைப் பற்றி சில கூறுவம்.

இவ்வறைகள் அப்பூச்சியின் புறத்தோலில் உள. அறை ஒவ்வொன்றிலும் நச்சு நூற் சுருள் ஒன்றுளது. யாதேனும் தம்மேற் பட்டமாத்திரத்தில் கூச்சமடையக் கூடிய உரோமங்கள் இப்பூச்சியின்கண் உள. இவை இன்ன காலத்தில் பூச்சியானது தன் படைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்றறிவிக்கும். எவ்வாறெனில், இதனை இம்சிக்கவரும் ஜந்துக்கள் உட்கார்ந்த மாத்திரத்திலேயே தொட்டாற் சுருங்கியாகிய உரோமம் சிலிர்க்க ஆரம்பிக்கும். தக்ஷணமே மின்னலினும் அதி தீவிரமாய் நாம் முன்பு கூறிய நூலறையினின்றும் நச்சு நூற்சுருள் கண்ணிபோல் வெளிக்கிளம்

தன்னை இம்ஸிக்கவர்த ஜந்துவின் சரீரத்தில் ஆழத்தைப்பதுமன்றி வேதனை தரக்கூடிய ஓர் வஸ்துவையும் உட்புகுத்திவிடும். உடனே வேதனைதாங்காமல் இதனினும் வலிகுறைந்த பூச்சிகள் மாண்டுபோம். வலிமிகுத்த ஜந்துக்கள் சாகாவிடினும் இனி ஒருகாலும் அண்டாது ஓடிப்போம். இவ்விஷயமானது திமிங்கலம் முதலிய கடற் பிராணிகளை மனிதர் தந்திரமாய் எறி ஈட்டி முதலிய சூழ்ச்சிகளால் கொல்வதை ஞாபகப் படுத்தக் கூடியதாயிருக்கிறது.

உணவும் பழக்கவழக்கங்களும்.

இனி அதன் உணவைப்பற்றியும் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றியும் சில கூறுவம். இப்பூச்சியின் கரங்கள் எப்பொழுதும் ஆடி அசைந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. இவ்வசைவு மையத்துவாரமாகிய அதன் வாயை நோக்கியேதான். இவ்வாய் ஒரு சிறு பிளவு போன்றிருக்கும். அதினின்றும் ஓர் சிறு ஆகாரக்குழாய் ஆரம்பித்து இரைப்பை போய்ச் சேரும். இப்பூச்சி உட்கொள்ளும் உணவு ஆகாரக் குழாய் வழியாய் ஜவ்வு போலும் மெல்லிய தோலினாலாகிய இரைப்பை போய்ச்சேர்ந்து அங்கிருந்து உதரக்குழிபோய்ச் சேருகிறது. ஜீரணிப்பிக்கும் இக்குழியின் மேற்புறம் தோலினாலாகிய பல தடுப்புகளால் பெரிதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடம் மட்டும் எடுபட்ட வண்டிச்சக்கரத்தின் வட்டைக்கால்கள் எவ்விதம் ஒன்றையொன்று தொடாமலிருக்குமோ அவ்விதமே இத் தடுப்புகளும் ஒன்றையொன்று சந்தியாது மையத்தினின்றும் சற்று விலகியே இருக்கின்றன. இவை ஆகாரக்குழாயோடும் மேலே இருக்கும் இரைப்பையோடும் பொருத்தப்பட்டு அவ்வுதரக் குழியின் கீழ்பாகத்தில் ஒன்றோடொன்று சிறிதும் சம்பந்தப்படாமல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இக் குழியிற்றான் ஜீரணம் நடந்தேருகிறது. இச்குழியைச் சுற்றிலும் நிரை நிரையாய்ப் பல சிற்றறைகளுள. இவ்வறைகள் அங்குரங்கள் வாய்ந்தவை. இவ்வங்குரங்களால் ஆகாரத் திவலைகள் கிரகிக்கப்படுகின்றன. (இவை, மூக்கின்றி மணங்கவர்ந்து, காலின்றி நடத்தல் செய்து நோக்கின்றிக்கண்டு நனி நுவல்வதாய நாக்கின்றி அறு சுவையும் அருந்துகின்ற சிற்றுயிர்க்கிருமியாகிய அமீபா (Amœba) அல்லது வெண் குருதியணு (White corpuscle) வைப்பற்றி நினைப்பூட்டாமற் போகா.) இச்சிற்றறைகள் மரணவாயில்களே. ஏனெனில், இவ்வறையினுட்புகும் சிற்றுயிர்க் கிருமியாவும் மடியும், அல்லது ஸ்மரணை யழியும். இவ்வறைக்குள் சிற்றுயிர்கள் வருவதெங்ஙனம்? ஆகாரக் குழாயில் நிரைநிரையாய் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்றறைகளைச் சார்ந்த பல்லாயிரம் நுண்ணிய மயி[illegible]கள் இடைவிடாது அசைந்துகொண்டே யிருப்பதால் தண்ணீர்

ஜீரணக்குழியிலும் வழிந்தோடும். அங்ஙனம் வழிந்தோடும் தண்ணீரோடு சேர்ந்து இச்சிற்றுயிர்கள் உட்புகும். இப்பூச்சியின் வாய் சரிவர அமைக்கப்படாமல் கோணலாய் இரண்டு தனிவாயில்கள் கொண்டதுபோல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் முற்கூறியுள்ள மயிர்த்திரள்களிற் சில இவ்விருவாயில்களின் ஒன்றன் வழியாய்த் தண்ணீரை உட்புகுத்தும். அப்பொழுது இத்தண்ணீர் ஜீரணக் குழிக்குள் புகும். வேறு சில மயிர்த்திரள்கள் இத்தண்ணீரை மற்றொரு வாயில் வழியாய் வெளிக்கிளப்பும். இங்ஙனம் இரத்தோட்டத்திற்கு உள்ளே போகிற வழியும் வெளியே போகிற வழியும் ஏற்பட்டுள்ளது போல் இந் நீரோட்டத்திற்கும் இரண்டு வாயில்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. நமக்குப் பிராணவாயு ஆகாரத் திவலைகள் முதலியவற்றின் சேர்க்கையால் ஜீவாக்கினியை உண்டாக்கி, கழிவு பதார்த்தங்களை விலக்கி அழிந்துபோகுஞ் சிற்றறைகளை மீண்டும் கட்ட உதவுகின்ற இரத்த ஓட்டம் போன்றுள்ளது இதற்கு இந் நீரோட்டம். இப்பூச்சியினிடத்து கழிவு பதார்த்தங்களையும் மலத்தையும் புறம் போக்கப் பிரத்தியேக வழி கிடையாது. இதுவே இவ்வினத்தில் காணப்படும் விசேஷமாம். [இச்சமயத்தில் நாம் ஒன்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அநேகர் வௌவாலானது ஆகாரம் உட்கொள்ளும் வாயிலாகவே மலம் முதலிய புறம்போக்குகிறதென எண்ணியிருக்கின்றனர். "இவன் வாயாலே தின்று வாயாலேயே கக்கும் வௌவால்" என்று அசுத்தமான ஒருவனை மற்றொருவன் இழித்துப் பேசுவதைப் பன்முறை கேட்டுமிருக்கிறோம். இன்னோர் கொண்டது தப்பபிப்பிராயம் என்றே சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் பிராணி சாஸ்திரங்களிலும் சரீரக சாஸ்திரத்திலும் பெரிதுந் தேர்ச்சி யடைந்தவர்கள் ஆகாரம் உட்செல்லவும் கழிவு பதார்த்தங்கள் வெளிவரவும் வௌவாலிடத்து வெவ்வேறு வழிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள்.]

[இன்னும் வரும்.]

M. கோபாலகிருஷ்ணையர்,
அக்கிராசனாதிபதி,
மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.
&
Asst. Master, A. M. H. School, Madura.

மேனாட்டுக் கலாஞானம்.

[229-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

இப்பொழுது மிகவும் சாதாரணமாய் வழங்கும் இரும்புக்கப்பல்களைப் பற்றி நீங்கள் எல்லோரும் கேட்டிருக்கலாம். கனமான இரும்புத் தகடுகளை ஆணிகளால் இறுக்கி இணைத்துச் செய்யப்பட்டு பல்லாயிரம் மணங்கு நிறையுள்ளதான இரும்புக்கப்பல்கள் முழுகிப்போகாமல் எப்படி நீரில் மிதக்கின்றனவென்று நீங்கள் எல்லோரும் அதிசயித்திருக்கலாம். ஆனால் இக்கப்பல்கள் எல்லாம் நாம் முன்பார்த்த தகரப் பெட்டிகளில் மிகப் பெருத்ததரமானவைகளே யன்றிவேறல்ல. ஒவ்வொரு கப்பலும் அதன் காத்திரமுள்ள நீரின் நிறையைப் பார்க்கிலும் குறைந்த நிறையுள்ளதானதால் அவைகள் மிதக்கின்றன.

தன்னைப் பார்க்கிலும் இலகுவான பொருள்களை மேல்தூக்கித் தாங்கிக்கொள்ளும் குணமும், அணுக்கள் அல்லது திவலைகள் சுலபமாய் நெகிழ்ந்து நகரக்கூடிய குணமும் நீர் பொருந்தி யிருப்பதினால் தான் சமுத்திரங்களும் நதிகளும் வாய்க்கால்களும் மனிதர்களுக்குப் பெரும்பாதைகளா யிருக்கின்றன.

ஏனெனில் எவ்வளவு கனமான பொருளாயினுஞ்சரி அப்பொருள் இருக்கும் பெட்டியானது போதுமானபடி பெரிதாயிருந்து அப்பெட்டியும் அப்பெட்டியிலுள்ள பொருள்களுஞ் சேர்ந்து அப்பெட்டியின் காத்திரத்திற்குச் சரியான காத்திரமுள்ள நீரின் நிறைக்குக் குறைந்த நிறையா யிருக்குமாயின் அப்பொருளை அப்பெட்டியில் வைத்து நீரில் மிதக்கும்படி செய்யலாம். அப்பால் எவ்வளவு கனமான பொருளையும் இவ்வுபாயத்தால் மிதக்கும்படி செய்தபின் நீரின் திவலைகள் மிகவும் இலகுவாய் நகரக்கூடியவைக ளானதால் காற்றின் விசை

யாவது துடிப்புகளின் விசையாவது அப்பொருளை ஒரு இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திற்கு நழுவும்படி செய்கின்றது.

26. நீரில் மிதக்கும் பொருள் எப்பொழுதும் அதன் நிறையுள்ள நீரின் காத்திரத்திற்குச் சமமாய் நீர்மட்டத்திற்குக் கீழ் அமிழ்ந்திருக்கும். அதாவது வேறுவிதமாய்ச் சொல்வோமாகில் அப்பொருள் தன் நிறைய வ்வளவு நீரைப் பெயர்த்துவிடும்.

நீரில் மிதக்கும் பொருள் எப்பொருளாயினும் நீரில் கொஞ்சபாகம் அமிழ்ந்தி யிருக்குமே யல்லாது நீர் மட்டத்திற்குமேல் அப்பொருளின் அடியிருப்பதில்லை. சில பொருள்கள் அரைக்கால் பாகம் நீர்மட்டத்திற்குக் கீழ் அமிழ்ந்து முக்காலேயரைக்கால்பாகம் நீரமட்டத்திற்குமேலும், சில கால் பாகம் நீருக்குள் அமிழ்ந்து முக்கால்பாகம் நீருக்குமேலும், சில அரைபாகம நீருக்குள்ளும் அரைபாகம் நீருக்கு மேலும் இப்படிப் பலவிதமாக மிதக்கின்றன. இதற்கு விதியென்னவென்று சோதிக்கவேண்டும். அதற்காக ஒருபாத்திரம் எடுத்துக்கொள். இப்பாத்திரத்தைச் சமமான பூமியிலாவது மேஜையின் மேலாவதுவை. அதில் நிறைய நீரை விடு. இப்பாத்திரத்தில் நீர் விளிம்புவரை நிறைந்திருக்க வேண்டும். மேல் ஒரு துளிநீராவது விட்டால் அந்தத்துளி வழிந்து வந்துவிடவேண்டும். அவ்வளவு பூரணமாய் நீர் இருக்கவேண்டும். அப்பால் நிதானமாய் மிதக்கும் பொருள் ஒன்றை நீர்மேல் வை. இப்பொருளின் கொஞ்சபாகம் நீருக்குள் செல்லும். அதனால் நீர் வழிந்து விழும். அப்படி வழிந்து விழும் நீரின் காத்திரம் நீருக்குள்ளிருக்கும் அப்பொருளின் காத்திரத்திற்கு ஒத்திருக்கும். வழிந்து விழும் நீரைச்சாக்கிரதையாய்ச் சேகரித்துத் தாாசில் நிறுத்தால் அதன் நிறையும் நீரில் மிதக்கும் அப்பொருள் முழுவதின் நிறையும் ஒத்திருக்கும். அதாவது அப்பொருள் காத்திரத்தில் தான் நீருக்குள் எவ்வளவு சென்றிருக்கின்றதோ அவ்வளவு காத்திரமுள்ள நீரையும் நிறையில் தன்னுடைய பூரண நிறை எவ்வளவோ அவ்வளவு நிறையுள்ள நீரையும் பெயர்த்து விடுகின்றது.

ஒருகன அங்குலம் காத்திரமுள்ள நீர் $252\frac{1}{2}$ கோதுமை இடையுள்ளது. ஒரு முதிர்ந்தகோதுமையின் நிறையை இங்கிலீஷில் கிரெய்ன் (grain) என்பார்கள். நாம முன் சொல்லிய தகரப்பெட்டியானது சதுர உருவமும் 100 கன அங்குலம் காத்திரமும் உள்ளதாகப் பாவிக்கலாம். இப்பெட்டியின் காத்திரத்திற்குச் சமதியுள்ள நீர் அதாவது 100 கன அங்குல நீர் 25250 கோதுமை நிறையுள்ளதாகும்.

தகரப்பெட்டியின்நிறை 8,416 கோதுமை நிறையானல் அப்பெட்டியின் காத்திரத்தில் கிட்டமுட்ட மூன்றில் ஒருபாகம் நீரின்கீழ் அமிழ்ந்திருக்கும். அப்பெட்டி 12625 கோதுமை நிறையுள்ளதானல் அரைப்பாகம் நீரின்கீழிருக்கும்: 16832 கோதுமை நிறையானல் மூன்றில் இரண்டுபாகம் நீரின்கீழிருக்கும். மிதக்கும்பொழுது அப்பெட்டியின்பக்கத்தில் நீர்மட்டத்திற்குச்சரியாய் ஒரு குறிவைத்தால் நீர்மட்டத்திற்குக்கீழ் எவ்வளவுபாகம் அப்பெட்டி அமிழ்ந்திருக்கிறது என்று நிச்சயிக்கலாம். அப்படி நிச்சயித்தது 30 கன அங்குலமானல் அப்பெட்டியின் நிறையானது $30\times252\frac{1}{2}=7515$ கோதுமை நிறையாகும். இவ்விதமாக நீரில் மிதக்கும் எப்பொருளின் நிறையையும் அது நீருக்குள் எவ்வளவுகாத்திரம் சென்றிருக்கின்றது என்று தெரிந்த ஒரு எண்ணிக்கையைக்கொண்டே நிச்சயித்து விடலாம். ஆகையால் மிதக்கும்பொருளின் நீருக்குள் அமிழ்ந்திருக்கும் பாகமானது அப்பொருள் பெயர்த்துவிடும் நீரின் இடத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றதென்றும் அவ்வளவுநீரைக் குறிக்கின்றது என்றும் சொல்லலாம். மிதக்கும்பெட்டிமேல் கைவைத்துக் கீழே அமுத்தினல் அது கீழே இறங்கும்பொழுது எதிர்த்தடை அல்லது எதிர்த்தாக்கஉணர்ச்சியுண்டாகின்றது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. கையை யெடுத்துவிட்டால் பெட்டி மறுபடியும் உடனே மேலே எழும்புகின்றது ஆகையால் நீரானது பெட்டியின் அடிப்பாகத்தை மேல்தாக்கம் கொடுத்து தாக்குகின்றது என்று விளங்குகின்றது. மேலும் நீர் அப்பெட்டியின்

ஒருரூபாயெடையும் 175 கோதுமை நிறையும் சமம்.

பக்கங்களையும் நெருக்குகின்றது எனெனில் பெட்டியின் பக்கங்கள் வெகு இலேசான தகடுகளாயிருந்தால் அவைகள் உள் ஒடுங்குகின்றன. ஒரு மெல்லிய பளிங்குக் காலிகுப்பி அல்லது புட்டியின் வாய்க்கு அழுத்தமாய் கார்க்கு (cork) என்று சொல்லும் குச்சு வைததடைத்து ஆழமான நீருக்குள புட்டியைப் போகும்படி தாழ்த்தினல் கார்க்கு புட்டிக்குள் போய்விடும் அல்லது புட்டி நொறுங்கிப்போகும்.

27. நீர் எல்லாதிக்குகளிலும் நெருக்குகின்றது அல்லது தாக்குகின்றது.

மேற்சொல்லிய பிரகாரம் நீர் அதற்குள் அமிழ்ந்திருக்கும் பொருள்களின்மேல் எல்லாப்பக்கங்களிலும் தாக்குகின்றது.

ஒரு நீண்டகுழல் மரத்தினலானதாவது உலோகத்தினலானதாவது எடு. அதை உச்சமாய் நிற்கவை. அடிப்பக்கம் ஒரு கார்க்கு வைத்து மிகவும் அழுத்தமாயில்லாமல் மூடு. அப்பால் மேல்ப்பக்கம் துவாரத்தில் நீர்விடு. கார்க்குக்குமேல் முதலில் ஜலம் நின்று அந்த ஜலத்தின்பாரமானது கார்க்கின் மேல்தாக்கம் செய்யும். கார்க்குவைத்து அடித்துவாரத்தை மூடினதற்குப்பதிலாக உள்ளங்கையினல் அந்த துவாரத்தை மூடிக்கொண்டு குழாயில் மேலிருந்து ஜலம்விட்டால் அந்தக்குழாயில் உள்ளங்கைக்குமேல் நிற்கும் ஜலத்தின்கீழ்நோக்கியதாக்கத்தை கொஞ்சம் பிரயாசத்துடன் தாங்கிக்கொள்ளல்வேண்டும். குழல் வெகு நீண்டதாயிருந்து ஜலம் அதில் அதிகமாய்ச்சேர்ந்து வர வர கை தாங்கமுடியாமல் தள்ளுபட்டாவது அல்லது கார்க்கானது விசையுடன் வெளியே பெயர்க்கப்பட்டாவது குழலில் விட்ட ஜலம் தரையில் ஒழுகிப்போகும்வரை இந்த கீழ்நோக்கிய தாக்கம் அதிகரித்துக்கொண்டுவரும். இவ்விடத்தில் தாக்கமானது குழலில் நின்ற நீரின் இடையே. இந்தநீர்நிறையுள்ள ஈயக்கோல் ஒன்றை குழலிற்குள் நீருக்குப்பதிலாகச்செலுத்தினலும் கார்க்கை ஜலத்திற்கு ஒப்பத்தள்ளிவிடும்.

நாம் எடுத்துக்கொண்ட குழல் சதுரமானதாயும் சதுரத்தின் உள்பக்கங்கள் எல்லாம் ஒரு அங்குல நீளமாயும் இருந்தால்

இந்தக்குழலில் ஒரு அங்குல உயரம் சரியாக ஒருகன அங்குல ஜலம் கொள்ளும். ஒருகன அங்குலநீர் 252½கோதுமை நிறையானபடியால் சற்றேறக்குறைய 27½ அங்குலம் உயரத்திற்குக் குழலில் நீர் நின்றால் அந்நீரின் நிறை 40 ரூபாயெடையுள்ள ஒரு இருத்தல் அல்லது பவுண்ட் ஆகும் 15 இருததல் நிறையுள்ள நீர் அக்குழலில் 33 அடிக்குமேலும் 34 அடிக்குக்கீழும் நிற்கும். இவ்விரண்டுநிறைகளும் அதாவது ஒரு இருத்தலும் 15 இருத்தலும் முறையே ஒருசதுர அங்குலப் பரப்பின்மேல் ஒன்று 27½ அங்குலஉயரமும் மற்றது ஏறக்குறைய 34 அடி உயரமும் உள்ள இரண்டு நீர்ஸ்தம்பங்களின் தாக்கம் அல்லது அமுக்கம் அல்லது அழுத்தத்தை அளவிட்டுச்சொல்லுகின்றன.

(தொடரும்.)

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மனிதனது எழுகூறு.

[முன் தொடர்ச்சி]

III. பிராணன், உயிர்.

சகல ஜகத்துக்களும், சகல உலகங்களும், சகல மனிதர்களும், சகல மிருகங்களும், சகல தாவரங்களும், சகல தாதுக்களும், சகல அணுக்களும், சுருக்கமாய் உள்ள பொருள்கள் யாவும் உயிர் என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பெரிய கடலில் முழுகிப் படிந்து இருக்கின்றன. இவ்வுயிர் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றது. அது இல்லாத இடமே கிடையாது. அது நித்தியம், அனந்தம், கூட்டவும் குறைக்கவும் கூடாதது. பிரபஞ்சம் என்னப்படுவது எல்லாம் உயிர் பிரத்தியட்சமானது, உயிர் வெளிப்படையானது, உயிர் தோற்றம் அடைந்தது, உயிர் உருபிகரித்தது, உயிர் பலவிதவிகாரங்களடைந்தது, உயிர் பல விகற்பங்களடைந்தது இதைத்தவிர வேறல்ல. சகலமும் உயிரே. ஒரு உயிரே பலவிகாரங்களடைந்து பல தோற்றங்களாகின்றது.

ஒவ்வொரு உறுப்பமைந்த உருவமும் அது அணுவைப்போன்று சிறிதாயினுஞ் சரியே அல்லது அண்டத்தைப்போன்று பெரிதாயினுஞ் சரியே எங்கும் நிறைந்த இந்த உயிர்க்கடலிலிருந்து தனக்கெனக் கொஞ்சம் எடுத்து உரித்தாக்கிக்கொண்டு அதைத் தன் சொந்த உயிராக வகித்துக் கொண்டிருப்பதாக நாம் மனதில் பாவிக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு ஸ்பஞ்ஜ் (spouge) என்று சாதாரணமாய் வழங்கும் கடற்காளான் அல்லது கடற்பாசியை எடுத்துக்கொள்வோம். இது நீரை உறிஞ்சி அடக்கிக் கொள்ளும் குணமுள்ளதென்பது யாவரும் அறிந்ததே. இது கடலுக்குள்ளிருக்கும்பொழுது இதற்குள்ளும் புறம்பும் நீர் நிறைந்திருக்கும். இதன் துவாரங்களிலெல்லாம் நீர் நிறைந்தும் அவைகளில் நீர் ஓடிப்பரந்து சென்று சுழன்று கொண்டும் இருக்கும். நீரானது கடலே. கடற்பாசியாகிய உருவத்திற்குள் மாத்திரம் சென்று அதை உள்ளும் புறம்பும் நனைத்துக்கொண்டிருக்கிற கடலின் பாகத்தையும் அந்தக் கடற்பாசிக்கு வெளியே பரவியிருக்கும் கடலையும் பற்றித் தனித்தனியே நாம் பேசவேண்டியிருக்கும்பொழுது நாம் நமது மனதில் இவ்விரண்டு நீரையும் பிரித்து வித்தியாசப்படுத்தி தெளிவு உண்டாகும் பொருட்டு கடற்பாசி உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து நனைத்துக்கொண்டிருக்கும் கடலின் பாகத்திற்கு வேறு பெயர் கொடுத்துப் பேசுவோமல்லவா அதுபோல் ஒவ்வொரு உறுப்பமைந்த உருவமும் இந்தக் கடற்பாசி போல் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் உயிர்க்கடலில் முழுகியிருந்துகொண்டும் தன்னுடைய சொந்த உயிராக இவ்வுயிர்க்கடலில் கொஞ்சம் பாகத்தைத் தனக்குள்ளே வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இப்படிப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல ஜீவகோடிகளிலும் ஒவ்வொன்றும் இவ்வுயிர்க் கடலிலிருந்து தனக்கென உரிமைப்படுத்திக்கொண்ட உயிரைப் **பிராணன்** என்றும், **வாசி**யென்றும், **சுவாச**மென்றும் **மூச்சு** என்றும் **ஆவி**யென்றும், **சீவன்** என்றும் ஞானசாஸ்திரப்பரிபாஷையில் வேறுபடுத்திச்சொல்லுவார்கள். அதாவது சகலமும் உயிரானாலும், அன்னமயபிராணமயகோசங்கள் என்னும் திண்பூதவுடல் நுண்பூதவுடல்களில் நின்றுவிளையாடும் உயிருக்குப் பிராணன் என்றுசொல்வதுவழக்கம்.

கிறிஸ்துமதநூலாகிய பைபிலில் கடவுள் முதலில் ஆதாம் என்னும் புருஷனுடைய உருவத்தை மண்ணினால் உண்டுபண்ணி அப்பால் அந்த உருவத்தின் நாசியில் "உயிர்ச்சுவாசத்தை" ஊதினார் உடனே அவன் உயிருள்ள மனிதனானான் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த உயிர்ச்சுவாசம் என்பது பிராணன்மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் அதுபிராணனும் பின்னால்சொல்போகும் நான்காவது கூறும் ஒன்று கூடினது. இவ்விரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து "சீவ அணு" அல்லது "சீவப்பொறி" யாகிறது. இந்தச் சீவ

அணு மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் புழு பூச்சிகளுக்கும் பொதுவா யிரு ப்பது. ஆனால் நாம் இவ்விடத்தில் தனிப் பிராணனைப்பற்றி மாத்திரம் பேசுவது தான் கருமம். பசு பக்ஷி மனிதர்களாகிய எல்லாச் சீவர்களு டைய ஸ்தூல சரீரங்களை உயிர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கும் சீவ சக்தியே இந்தப் பிராணன். இந்தப் பிராணனுக்கு வாகனம் அல்லது உபாதி நுண் பூத வுடலாம். நுண்பூதவுடல் பிராணனுக்கும் திண்பூதவுடலுக்கும் மத் தியில் ஒரு பாலம்போலிருந்து இரண்டுக்கும் சம்பந்தம் பண்ணுவிக்கி ன்றது. பிராண சக்தியானது நுண்பூதவுடலின் வழியாய்த் திண்பூத வுடலைச் சார்ந்து திண்பூத அணுக்கள் என்று சொல்லப்படும் நுண்ணிய புழுக்களைத் திண்பூத வுடற்கட்டின் கண்ணறைகளைக் கட்டும்படி இயலச் செய்கின்றது. கண்ணறைகளையும் நுண் புழுக்களையும் இணக்கி ஒன்று சேர்ந்து ஒரு உருவமாயிருக்கும்படி பிரேரிக்குஞ் சக்தியானது இந்தப் பிராண சக்தியே.

பிராணன் என்பதை வேறொரு விதமாய்ச் சொல்லித் தெளிவுண்டா க்கலாம். அதாவது:—நமது பிரமாண்டத்திற்குச் சூரியன் உயிர்க்களஞ் சியம். இந்தச் சூரியன் உயிர் என்னும் மழையை சதா ஓய்வில்லாமல் தாரை தாரையாய் இந்த அண்டத்தில் வருஷித்துக்கொண்டே யிருக்கி ருன். அவன் பொழியும் உயிர்ச் சக்திதான் இவ்வுலகத்தில் மின்சாரம் என்றும், காந்தியென்றும், சீவாகாரம் என்றும் பல சக்திகளாகத் தோன் றுகின்றது. இந்த உயிர்ச்சக்திப் பிரவாகம் பரிபூரணமாய் எங்கும் நிறைந் திருக்கின்றது. இந்தப் பிரவாகத்தில் தான் சகல உலகங்களும் பொருள் களும் பிராணிகளும் அமிழ்ந்திருக்கின்றன. சகல தாதுமூல ஜீவப்பொரு ள்களின் நுண்பூதச் சாயைகள் இந்த உயிர்ப்பெருக்கினின்றும் கொஞ்சம் எடுத்து தங்கள் தங்கள் ஜீவியத்திற்குச் சூரியன் பொதுவாய் வருஷிக்கும் உயிர்ச் சக்தி எப்படி எப்படி மாறவேண்டுமோ அப்படி அப்படி மாற்றுகின் றன. நுண்பூதச்சாயைகள் உயிர்க்கடலினின்றும் உறிஞ்சி, உறிஞ்சின பாகத்தைத் தங்களுக்கு வேண்டியபடி திரித்து உரித்தாக்கி அதை அவை களின் திண்பூதப் பகுதிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கின்றன. இப்படி நுண்பூதச்சாயைகள் உறிஞ்சி மாற்றிக்கொண்ட பாகத்திற்குப் பிராணன் என்று பெயர். பிராணன் அக்கினிமயம். இந்தப்பிராணன் தான் திண் பூதவுடலின் கண்ணறைகளைக்கட்டும் நுண் புழுக்களையும் கண்ணறைக ளையும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு உருவாக இருக்கும்படி செய்கின்றது. அதா வது பிராணனுக்கு இசைக்கும் சக்தி, இணக்கும் சக்தி, கூட்டும் சக்தி அல்லது உருவாக்கும் சக்தியுள்ளது. இனி நான்காவது கூறுக்குச் செல்வாம். [இன்னும் வரும்]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

இன்னிசை இருநூறு.

[முன் தொடர்ச்சி]

10-ம் அதிகாரம். இன்னாசெய்யாமை.

1. எல்லா உயிரும் இறைவனுடல் ஆதலிற்றும்
அல்லல் பிறசெய்யில் துன்புறலின் ஆயுங்கால்
கொல்லாமை ஒன்றே தலையாய நல்லறன்மற்
றெல்லாம் அதன்பின் எழும்.

2. புரவலர் வீரர் †புறைதபு நீதி
மரபிற் பிறஉயிர் மாய்ப்ப வரினும்
கரையகல் அன்பு கசிந்துரு காரேல்
வெருவுறு பாவம் விடா.

† புரைதபு—குற்றமற்ற

3. தூய விடுத்தாயுள் தேய்த்துத் துயர்தரூஉம்
தீய புலாலுண்ணில் நல்லறிவும் தேயுமால்
‡ சியத்தின் வாழ்நாள் சிலவாம்தம் தீனியல்பால்
காயம்கெடி துய்க்கும் ¶ கரி.

§ சியம்—சிங்கம். ¶ கரி—யானை.

4. வாழ்நாள் உடனறிவு தேய்வொன்றோ மற்றுப்பின்
வழிற் கொலைவினையும் நெஞ்சின் உவக்குமால்
சூழிற்றான் கொல்லாவூன் துய்ப்பினும் தீதுடல்
வீழில் நாகுறுதல் மெய்.

5. எண்ணிலநோய் ஒன்றானும் ஏகும் ஒருநோய்க்கே
உண்ணப்பல் கோடி யுளவே மருந்தந்நோய்
மண்ணின் வினைதீர் வழியொன்றுண் ணாமலும்போம்
உண்ணற்க நோயுறினும் ஊன்.

6. தின்றன எல்லாம்பின் தின்னுவ அன்பின்றிக்
கொன்றன கொல்ப குறைப்ப குறைத்தன
ஒன்றும் பிழையாதென் றுன்னியுயிர்க் கூறுசெயார்
என்றும் பிறத்தல் இலர்.

7. ஆற்றலிலா தாரென் றயல்கெடுப்பச் சூழற்க
கூற்றுவன் உண்மை குறிக்கொளல் வேண்டுமால்
நேற்றிருந்தார் இன்றழியக் கண்டும் நினைவிலார்
சாற்றினும் கேளார் தடுத்து.

8. ஏதிலார் குற்றங்கள் நாடல் இயல்பன்றால்
தீதிலார் யாவருளா தேரின் அரியரே
நோதக்க எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமே நுண்ணறிவோர்
மேதக்க செய்ப விழைந்து.

9. தீயரை ஏனோர் சினந்து சிதைக்குங்கால்
தூயர் தடாஅர் துகளுறும் என்றஞ்சித்
தீயரல் லாரிடர் தீர்ப்பரே தம்முயிர்
சாயினும் அஞ்சாது தாம்.

10. கொல்லக் கருதிலியான் என்னதெனல் கொல்கமன்
வெல்லக் கருதிற் புலனைந்தும் வெல்கநலம்
புல்லக் கருதிற் பரனன்பே புல்லுகசீர்
சொல்லக் கருதிற் சொலல்.

இன்னா செய்யாமை முற்றிற்று.

11-ம் அதிகாரம். பொதுவியல்.

1. திருவான் அறிவும் அறிவால் திருவும்
$வரலில் அவையூழ் வகையான் வருவ
இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.

$ வரலில்—வருதலில்லை.

2. ஈரத் திரியின் இருந்தகளி நெய்த்திரியில்
சாரும் தழலொப்ப நூற்பொருள் சாருமால்
கூரியர் மந்தருழைச் செல்வம் குறுகுமே
யார்மட்டும் வேசை என.

3. வானெறி வித்துநிலன் உற்றாங்கு மன்னுயிர்க்குத்
தானியற்றும் எவ்வினையும் தற்சாரும் சிற்சில
பானெறி யாற்பயன் பன்னாட் கழிப்பியும்
ஈனும் பனைவித் தென.

4. காலம் பிழைத்தக்கால் பாலும்நோய் காட்டிவிடும்
நாலோர் உணர்ந்தியின் நஞ்சமும் நோய்விட்டும்
சீலரால் துன்பமும் தீயரான் இன்பமுமாம்
காலம் கருதல் கடன்.

5. பனையடியில் பாலுண்ணினும் கள்ளென்ப யாக
வினையிடத்தில் கள்ளுணினும் மேலென்ப செய்யும்
வினை நல்ல வேனும் உலகம் வெறுக்கும்
நினைக இடத்தின் நிலை.

6. தலைமேல் அரதனமே தாங்கினும் வாயின்
நிலைகடுவாற் பாம்பஞ்சி நீங்குப யாரும்
கலைபலதேர் நுண்ணறிவ னேனும் கடுஞ்சொல்
சொலுமாயிற் கொள்ளார் தொடர்பு.

7. கரவினும் மிக்க கடிவினை இல்லை,
இரவினும் மிக்க இளிவரல் இல்லை
* புரவினும் மிக்க அறனில்லை புல்லர்ப்
பரவினுமில் மிக்க பழி.

* புரவு—காத்தல்.

8. வண்மை தவங்கல்வி வீரமிவை மற்றின்ன
ஒண்மை உடையன ஒன்றுற் புகழியாக்கை
நண்ணும் அவரன்றே பொன்று நலம்பெற்றார்
மண்ணுவார் மற்றை யவர்.

9. பொன்னே எனினும் புகுமிட னுற்கழல்
மன்னர் முடிபோல் மதிப்புறல் இல்லையால்
என்ன பெருமை இருப்பினும் சிற்றினம்
மன்னிற் கெடுமே மதிப்பு

10. சிப்பி முளரிசுரம் ஆறு திரைவீழ்நீர்
ஒட்பத் தாளமஃ தொப்பழிவுண் ணீருவராம்
அப்படியே மாந்தர் அறிவும் இனத்தியல்பால்
பற்பல மாறு படும்.

11-ம் அதிகாரம் பொதுவியல் முற்றிற்று.

[இன்னும் வரும்]

அ. சண்முகம்பிள்ளை.

சைவசித்தாந்தம்.

[தொடர்ச்சி]

கிரியாவதியாவது ஆகுதிமுதலியவனைத்து புறம்பே நிலவும்படி செய்வதாம். இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட ஔத்திரிதீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென இரண்டுவகைப்படும். அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீசதீக்கையாவது மலபரிபாகமுடையவராயும் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச்செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலராகிய பாலர் அறிவீனர்முதலியோர் மாதர் நோயர் முதலாயினோர்க்கு ஆசாரியன் அதனையுணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்களோடுகூட சமயாசாரங்களையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து நித்திய கன்மமாத்திரையின் என்றவாறு அனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையவராகச்செய்வதாம். இந்த நிர்ப்பீசமானது சமயதீக்கை விசேடதீக்கை நிருவாணதீக்கையென மூன்றுவகைப்படும். நிருவாணம், சத்தியோநிருவாணம் அசத்தியோநிருவாணமெனவும் இரண்டுவகைப்படும். சத்தியோநிருவாணதீக்கைபெற்றோர் தீக்கைபெற்றபொழுதே சரீரம் நீங்கி முத்தியைப்பெறுவர். அசத்தியோநிருவாணதீக்கைபெற்றோர் தீக்கையிற் சஞ்சிதமும் ஆகாமியமும் சோதித்துச் சரீரம் நிற்பதற்கு ஏதுவாய்ப் புசிக்கப்படும் பிராரத்தகன்மம் சோதிக்கப்படாமையால் ஆயுள்முடிவில் சரீரம்நீங்கி முத்தியையடைவர். சாதகதீக்கைபெற்றுச் சிவபத்தி சிவபூசைசெய்துகொண்டு பின்பு வித்தியேசுரர்முதலியோர் பதங்களை விரும்பினவர் அந்தப்பதங்களைப்பெருவர். அப்பதங்களில் இருப்பவர்க்குள் பற்றற்றவர் அப்பொழுதே முத்தியையடைவர். அல்லாதார் மகாசங்காரகாலத்து முத்தியைப்பெறுவர். சமயதீக்கைபெற்றோர் உருத்திரபதமடைவர். விசேடதீக்கைபெற்றோர், மகேசுரபதம் அடைவர். ஈண்டு உருத்திரபதம் என்றது குணதத்துவமத்தகத்தில் இருக்கும் உருத்திரர்பதமேயாம். ஈசுரபதம் என்றது பிரகிருதிக்குமேல் மிச்சிராத்துவாவில் முந்தின தத்துவமான அராகதத்துவபதமேயாம். ஈசுவரனால் அதிட்டிக்கப்படுவதாகலான் அந்தத்தத்துவத்தை அடைவதே ஈசுரபதத்தை அடைவது என்று சொல்லப்படும். நைமித்திகத்துவம் காமியத்துவம் அதிகாரம் கொடாமை இந்த நிர்ப்பீசம் நிரதிகாரதீக்கையெனப்படும். இனிச்சபீசதீக்கையாவது மலபரிபாகத்தோடுகூட கற்றறிந்து ஒழுக்கவழியில்வழுவாதுநிற்கும் ஆற்றல் மிக்குடைய உத்தமத்திலுத்தமராயினோர்க்கு ஆசாரியன் அஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திரம் நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்திசெய்தொழித்து நித்திய நைமித்திககாமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம். இத்தீக்கைப்பேறுடையார் சாதகரும் ஆசாரியருமென்றிருதிறப்படுவர். இது

சாதிகாரதீக்ஷையெனவும் பெயர் பெறும். இன்னும் இந்தசபீசதீக்ஷை உலோகதருமிணி சிவதருமிணியென்று இரண்டுவகைப்படும். ஆசாரியன் மாணுக்கனுக்குப் பாவகன்மத்தைமாத்திரம் சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல் வைத்துச் சிகாச்சேதமுமின்றிப் பதப்பிராப்தியாகிய புவனங்களில் யோசனைசெய்யுந்தீக்ஷை உலோகதருமிணியெனப்படும். மோக்ஷகாமியாகிய மாணுக்கனுக்கு ஆசாரியன் புண்ணியபாவமாகியவிரண்டினையும் நானுவிதமாகிய சஞ்சிதகன்மங்களையும் சுத்திசெய்து விதிவழிச்செய்யப்பட்டுச்சிகாமந்திரத்தால் ஏழுபிரகாரம் அபிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய் ஞானசத்திருபமுமாயிருக்கிற கத்திரிகையைக்கொண்டு பிரமரந்திரத்துக்கு மேலே பன்னிரண்டு அங்குலமுடைய சிகையில் சத்தி, வியாபினி, சமனை, யுன்மனையெனக்கூறிய சத்திகள் நாலுக்குமேல் சிவம் வியாபித்து நிற்கையால் அடியில் எட்டங்குலம்விட்டு ஆன்மாக்களுக்கு மூலபாசமாய் அவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ்செய்யுந் திரோதானசத்திரூபமாயிருக்கிற மேல் நாலங்குலமுடைய சிகையை யத்திரத்தால் சேதிக்குமது சிவதருமிணியெனப்படும். இவ்வாறு முதல்வன் குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலைகளென்று அறுவகைப்படும் வழுவில்லாத அத்துவாக்கள் முறையே ஒன்றின் ஒன்று அடங்க, கலைதிரோதானசத்தியினும், திரோதானசத்தி சிவத்தினும் அடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வாறு அடக்கி ஞானவதி, கிரியாவதியென்னும் இரண்டனுள் ஒருதீக்ஷையானே அறுவகையத்துவாக்களையும் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக்கெடுத்து எங்கணும் வியாபகமாகிய சிவம்பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக்கொடுத்துப் பிறவியை ஒழிப்பன். சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும்பேதங்களெல்லாம் நிர்ப்பீசம் சபீசமென்னும் இரண்டனுள் அடங்கும்.

தீக்ஷை செய்துகொண்ட பின்பு ஆசாரத்தில் வழுவினுல் புத்தி பூர்வமாகச்செய்த பாவம் பிராயச்சித்தத்தினுலும், மந்திர திரவியங்களின் உபாயங்களினுலும் பவித்திரத்தினுலும் சுத்தியாம். அபுத்தி பூர்வமாக வழுவினுல் அந்தி யேட்டிக்கிரியையாற் சுத்தியாம்.

தீக்ஷை செய்துகொண்டபின்பு ஆவசியகமாக அனுட்டிக்கப்படுங் கன்மங்களாவன:—இயமம், நியமம், சிவாலயத்திருப்பணி, திரிபுண்டரம், உருத்திராக்க தாரணம், சந்தியா வந்தனம், சிவலிங்கபூசை, அக்கினிகாரியங்கள், குருவசன பரிபாலனம், இயன்றமட்டும் மகேசுவரபூசை முதலாயினவுமாம். அனுட்டிக்கலாகாதகன்மங்களாவன நிர்மாலியம்புசித்தல், சிவநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தை, சிவசாத்திரநிந்தை, தேவத்திரவியங்களை உபயோகஞ்செய்தல், உயிர்க்கொலைமுதலாயினவுமாம்.

திரிபுண்டரம், உருத்திராக்கதாரணம் முதலானவை எல்லோரும் நித்தியகன்மம்போல நித்தியமாக அனுட்டிக்கவேண்டும். செய்யாவிடில் பாதகஉண்டு என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. காந்தத்தில் திரிபுண்டரம்,உத்தூளனம் முதலானவற்றிலும் அதின்பிரமாணத்தைக் கேட்பதிலும் எவர்களுக்கு ஆசைஉண்டாகவில்லையோ அதர்கள்மகாபாவிகள் என்றுகூறப்படுகின்றது.

வாசிஷ்டலிங்கத்தில் பஸ்மத்துவேஷம் எவர்களுக்குமனத்தில் இருக்கின்றதோ அவர்களின் சாதிசங்கரசாதியாகும். முகத்தில் பஸ்மத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் எவர்களுக்குக்கோபமுண்டாகிறதோ அவர்களின்பிறப்பு சங்கரமாயிருக்குமென்று அறிவுடையோர்அனுமித்து அறியவேண்டும். எவர்களுக்கு, சுருதிசொன்ன பஸ்மத்தில் சிரத்தையுண்டாகவில்லையோ அவர்களுக்குக் கர்ப்பாதானமுதலிய சமஸ்காரமில்லையென்பது நிச்சயம் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பராசர உபபுராணத்தில் திரிபுண்டரத்திலும் பஸ்மாவகுண்டனத்திலும் பத்தியில்லாத பிராமணர் முத்தியைக் கொடுக்கின்ற வைதிகமார்க்கத்திற்கு உட்படாதவர் என்றுகூறப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவர்கள்அவற்றைக்கைவிடுவன சாப பலமென்று கேள்வியாகின்றது. பின்னும் அந்தப்புராணத்திலேயே வேதம் சிவாகமம் சிவன் திரிபுண்டரம் உத்தூளனம் வித்தைஇவற்றின் பெருமையில் சிரத்தை புண்ணியவான்களுக்குத்தான் உண்டாகும். அனேகசென்மந் தொடங்கிச்ரௌதஸ்மார்த்தக் கருமங்களைஅனுட்டித்து வருகின்றவர்களுக்கு வேதோத்தமமார்க்கத்தால் திரிபுண்டரஞானம் உண்டாகின்றது என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பின்னும் பிராமணன் நித்தியம் நெற்றியில் குறுக்காக பஸ்மத்தாலே திரிபுண்டரமும் உத்தூளனமும் தரிக்கவேண்டுமென்றும் வேதசித்தமான பஸ்மத்தால் திரிபுண்டரத்தையும் இலிங்கார்ச்சனையையும் மோகத்தாற்கூட ஒருபோதும் விடக்கூடாது என்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்காந்தத்தில் திரிபுண்டரத்தைப்பத்தியினலே தரிக்கவேண்டும் மனத்தாலும்கடக்கக்கூடாது என்றும் பிராமணன்உருத்திராக்ஷத்தைத்தரியாமல் யாதொருவைதிககருமத்தை மோகத்தாற் செய்வானகில் நரகத்தில்விழுவான் இது நிச்சயம். என்று விதித்திருக்கின்றது. பிரஹந்நாரதீயத்தில் அனேகபிறவியானபின்பு மகாதேவர் அனுக்கிரகத்தினலே சுபாவத்தில் உத்திராக்ஷதாரணசிரத்தை உண்டாகின்றது என்றும், கழுத்தில் சிரசில் உபவீதத்தில் காதுகளில் கைகளில் மிகுந்தபக்தியோடு எப்பொழுதும் உருத்திராக்கத்தைத்தரிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியேவாயுவீயத்திலும் பத்தியில்லாமல் உருத்திராக்கத்தைத்தரிக்கக்கூடாது எப்பொழுதும் பத்தியோடுந் தரிக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தச்சமயிதருமமானது அந்தச்சென்மத்தில் விசேடநிருவாணதீக்ஷை கிடைக்காவிடில் சாலோக்கிய பலத்தைக்கொடுத்து இரண்டுசென்மம் அல்லது ஒன்று நீங்கினவுடன் முத்தியைக்கொடுக்கும். சிவதருமோத்திரத்தில் சிவயோகிகளிடத்தில் எப்பொழுதும் பத்தியுள்ளவர்கள் மகா போகங்களை அநுபவித்து முடிவில் சிவயோகத்தையுமடைவர்கள். ஆதலால் போகத்தையும்யோகத்தையும் விரும்பினவர்கள் சிவயோகிகளுக்கு இடம் அன்னம் பானம் படுக்கை வஸ்திரம் ஆசனம் முதலானவைகொடுத்து பூசிக்கவேண்டும் என்றும் எவனொருவன் சிவயோகிகளிடத்தில் பத்திசெய்கின்றனோ அவன் இரண்டாவது மூன்ருவது சரீரத்தில் யோகத்தையடைவான் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச்சமயிதருமங்கள் புத்திரனுக்கும் சாதகனுக்கும் சாதாரணமேயாகும். ஆகிலும் அவர்களுக்கு அசாதாரணமான வேறொருதரும மிருப்பதால் இதுசமயிதரும மென்னப்படும். இப்படிசமயிதருமங்களை அனுட்டித்தவன் விசேடதீக்ஷையிலதிகாரம் கிடைத்தபொழுது அந்தத்தீக்ஷை செய்துகொண்டு சிவபூஜைசெய்தல் ஆகமமோதுதல் முதலான புத்திரதருமங்களை அனுட்டிக்கவேண்டும். இப்படியே ஆகம வசனம் பிரமாணமிருக்கின்றது. சிவபூஜைசெய்யுமிடத்து மானதபூஜை விசேடமாகும். அது செய்யச்சத்தியில்லாதவன் வெளிப்பூஜைசெய்யவேண்டும் வருணாச்சிரமதருமங்களையும் அனுட்டிக்கவேண்டும். அவைதத்துவ ஞானத்திற்குச்சாதகமாகும். அப்படியேகாந்தத்தில் வருணாச்சிரம ஆசாரத்தினலேயே முத்தி. வேறுவிதத்தில் இல்லையென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியே வேறிடத்திலும் சனகர் முதலானவரெல்லாம் கர்மத்தாலே சித்தியடைந்தார்கள் என்றுகூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனல் கன்மங்களேமோக்ஷத்துக்குக்காரணமாகும் ஞானம்வேண்டுவதில்லை யென்னில் கன்மத்கால் மோக்ஷம் என்பதற்குத்தாற்பரியம் ஞானத்தை உதிப்பித்து அது வழியாக மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமென்பது. ஞானதிலகத்தில் தானம் தவம் யாகம் ஓமம் நியமம் தருமம் தீர்த்தம் இவற்றல் பரமபதம் கிடைக்க மாட்டாது. அநேக பாவங்களினுலும் அநேகபுண்ணியங்களினுலும் சகல பிராணிகளும் பூச்சிக்கூண்டு கட்டுவதுபோலத் தன்னைக்கட்டிக் கொள்ளுகின்றர்கள் ஆதலால் கன்மங்கள் மோக்ஷவேது வல்லவென்றும், அதற்கு மாருகப் பந்தவேதுக்களென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பின்னும் மலமானது சிவாநந்தானுபவத்திற்கு மறைப்பாகலால் அது நீங்காமல் மோக்ஷமுண்டாகமாட்டாது.

[இன்னும் வரும்.]

சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

தனிமை யிரக்கம்.

குயிலனாய் ! நின்னொடு குலவியின் கலவி
பயில்வதிற் கழித்த பன்னாள் நினைந்துபின்
இன்றெனக் கிடையே எண்ணில் யோசனைப்படும்
குன்றமும் வனமும் கொழிதிரைப் புனலும்
மேவிடப் புரிந்த விதியையும் நினைந்தால்
பாவியேன் நெஞ்சம் பகீரெனல் அரிதோ?
† கலங்கரை விளக்கொரு காவதம் * கோடியா
மலங்குமோர் சிறிய மரக்கலம் போன்றேன்
¶ முடம்படு தினங்கள்! முன்னர்யான் அவளுடன்
உடம்பொடும் உயிரென உற்றுவாழ் நாட்களில்
‖ வளியெனப் பறந்தநீர் மற்றியான் எனது
கிளியினைப் பிரிந்துழிக் கிரியெனக் கிடக்கும்
செயலையென் இயம்புவல் சிவனே
மயலையிற் றென்றெவர் வகுப்பரங் கவட்கே.

முற்றும்.

இங்ஙனம் எட்டயபுரம்.
சி. சுப்பிரமணியபாரதி.

---

† கப்பல்கட்கு வெளிச்சங்காட்டுங் கடற்கரை விளக்கு. இதனை Light-house என்பர்.

* கோடியாக. ¶ காலக்கழிவின் அருமையைக் குறிப்பித்தது. ‖ காற்று.

வாதவூரடிகள் மகோற்சவ வைபவம்.

மதுரைஜில்லா சின்னமனூரில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான் கு. அண்ணாமலைப் பிள்ளையவர்கள் சுபகிருது வருடத்தில் ஸ்ரீவாதவூரடிகளுக்கு ஒரு ஆலயம் கட்டுவித்து அதில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளைப் பிரதிட்டை செய்து கும்பாபிடேகஞ் செய்வித்தார்கள். அதுமுதல் சுவாமிகட்கு நித்திய பூசை மட்டுமே சிறப்புடன் நடந்துவந்தது.

இவ்வருடம் ஆனிஸ்ரீ நைமித்திக பூசையாகிய பத்துநாள் உற்சவமும் மிகச்சிறப்புடன் செய்வித்தனர்.

ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகமூர்த்திகள் அறிவாற் சிவனே யென்பது திண்ணம். ஸ்ரீமத் நடராஜப்பெருமான் அவர் வாக்கிற் கலந்து திருவாசகம் திருக்கோவையார் செய்வித்ததேயன்றி அருமைத்திருக்கரத்தால் எட்டிலும் வரைந்தருளினர். அதுவொன்றோ திருப்பெருந்துறையில் பூருரவச் சக்கரவர்த்தி அத்தலமகிமையை யுணர்ந்து அதில் பரமசிவனுக்குத் திருவிழா நடத்த நினைந்து அதற்குரிய முயற்சி புரிந்துவருங்காலையில் பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் அச்சக்கரவர்த்திபாற் றோன்றி "அரசனே; நமக்கு இத்தலத்தில் திருவிழா நடத்தக்கூடாது, மாணிக்கவாசகனுக்கே நடத்தக்கடவாய், நமக்குரிய இடபவாகன முதலிய யாவற்றையும் அவனுக்கே அமைக்கக்கடவாய், நம்மை மூலவராகவும் அவனை உற்சவமூர்த்தியாகவும் கொண்டு திருவிழாவை அவனுக்கே நடத்தக்கடவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அவ்வண்ணமே சக்கரவர்த்தியும் நடத்தினர். அன்று முதல் இன்று வரை எல்லா உற்சவமும் ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கே நடந்து வருகின்றன. அதுபோலவே இச்சின்னமனூரிலும் வைகாசிஸ்ரீ 28௳ துஜாரோகணம் செய்து ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் ஒவ்வொரு நாளினும் காலைமாலைகளில் ஒவ்வொருவிதஅவதார லீலைகளோடு வீதிகொண்டருளினர். பூர்வாங்கம் உத்தராங்கம் என்கிற 32 கிரியைகளும் குறைவின்றி நடந்தன. அவ்வுற்சவ தரிசனத்துக்காக யாமும் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளாதீனத்து ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முதலிய முனிவர்களோடு சென்று தரிசித்துப் பேரானந்தக்கடலில் மூழ்கினேம். பற்பல இடங்களிலிருந்து சிவனடியாராகிய திருக்கூட்டங்கள் வந்திருந்தன. உற்சவ தரிசனத்தின் பொருட்டே மேஜிஸ்திரேட்டு முதலான அதிகாரிகளும் வந்திருந்தனர். பற்பல இடங்களிலிருந்து வந்த வித்வான்கள் உற்சவச்சிறப்பைக்கண்டு வியந்து பற்பல பாடல்கள் இயற்றியரங்கேற்றினர்.

அந்நகரவாசிகள் யாவரும் மிகவும் பத்தி சிரத்தையோடு நடத்தினார்கள். அவர்கள் சகலபாக்கியமும் பெற்று வாழ்ந்திருக்க கடவர் என்று சிவபிரான் திருவருளைப்பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அப்போது ஸ்தலம் தமிழ்ப்பண்டிதர்

திருமலைவேலுக்கவிராயரியற்றிய கவிகள்.

சொன்மதுரத் தமிழுணர்ந்தவெங்களெண்ணு மலையெனும்பேர்த்தூயன்போ
நன்மணிவா சகனிரத மேறிவருஞ் சிறப்பதனை நயந்து காண்பான் [ற்ற
றென்மலையே றினன்கும்பன் வெண்மலையே றினன்பரமன் றேவரெல்லாம்
பொன்மலையே றினரொன்று லதன்சிறப்பை யுரைக்கவல்லார் புவியில்யாரே.

பேரேறு மரிகைநகர்த் திருவீதியழகேறப் பிறங்கு வானிற்
காரேற வதிர்முழவாற் றேவர்கரஞ் செவியேறக் கண்டோர்க் கின்பச்
சீரேறத் தொண்டர்கரஞ் சிரமேற நவமணியாற் றிகழுஞ் செம்பொற்
றேரேறி னான்கருணைச் செழுமணிவா சகனெனும்பேர்ச் செம்மன் மாதோ.

துங்க விரத முனிவரருஞ் சுரரும் புகழ்ந்து துதிபுரியச்
செங்க விரத ரம்பெறுவஞ் சியர்நித் தனஞ்செய் திடப்புலவ
ரங்க விரத முறப்பகர வரிகைத் திருமா நகர்த்தெருவிற்
றங்க விரதப் பவனிவந்தான் றவஞ்சேர் மணிவா சகப்பரனே. (௩)

இவைபோல்வன இன்னும் பலவுள.

சுப்பிரமணிய பிள்ளை,
மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

கல்வெட்டுச் சாசனம்.

இது மதுரைஜில்லா கீழக்கூடலூர் கிராமம் அழகர் கோவிலுக்குப்பின்புறத்தில் உள்ளது.

“சகாத்தம் ௲௫௱௪௰௧-க்குமேல் செல்லா
நின்ற கொல்லம் அ௱௬௰௬-க்கு (க்) கீல
கலூ ஆவணிமீ ௨௰௨ ஞாயிற்று
4. க்கிழமையும் பூருவபக்கத்துத் துவா

தசியும் உத்திராட நட்சத்திரமும்
சுபயோக சுபகரணமும் பெற்
ற நாளில் நயினர் குலசேகரப்
பெருமாள் கூடலூரில் நான்
கெல்லைக் குள்பட்ட நிலத்தில்
முடுக்குவய லதிர்த்தி யாவது வ
ரட்டாத்துக்கு மேற்கு ரங்கால் ரே
வு சுருளியாற்றுக்குப் போ (கி) ற கிழமேல் பா
தைக்கு வடக்கு கம்பத்துக்குப் போ (கி) ற வாய்
க்காலுக்கு (க்) கிழக்கு முடுக்கு வயல் எல்
லைக் கல்லுக்கும் ஷெ கிளக்
கோடிய வாய்க்காலுக்கும்
தெற்கு இன்னன்கு அதிர்த்தி
க்குள்பட்ட நிலத்தில் நெடு
மாக்கலப் பணிக்கற்கு விட்ட
நிலம் உமிள த்துக்கு வயல் சுமி
சும் போக நீக்கி யுண்டா
ன நிலத்தில் மங்கலாதே
வி யம்மன் பூசைக்கு விட்ட நி
லம் மிடு ள. அழகர் கோ
விலுக்கு விட்ட நிலம் சுமி ள.
வன்மீக நாத சுவாமிக்கு வி
ட்ட நிலம் மி ள. பெரியாற்று
சாத்தாவின் பூசைக்கு வி"

இதற்கு மேல் அச்சிலையிலில்லை :

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக் கொத்து.

உலகமுழுமையும் 5000 பாஷைகளும் 250000 கிளைப்பாஷைகளும் பேசப்பட்டு வருகின்றனவாம்.

* * * * *

ருஷியா டென்மார்க்கு நார்வே என்னுமிடங்களில் குடியால் வெகுஜனங்களுக்கு மரணம் நேருகிறதாம்.

உலகத்திலுள்ள கிணறுகளிலெல்லாம் ஆழமானது பர்லின் நகரத்திற்கருகாண்மையிலிருக்கிற ஸ்பெனரஸ் பர்க்கிலுள்ள கிணறேயாம். அதன் ஆழம் 9194 அடியாம்.

* * * * *

டச்சுக்காரருக்குச் சொந்தமான ஜாவாவென்னும் தீவில் உள்ள ஓர் வகைச்சிலம்பியின் நூல் வெகுகெட்டியாயிருக்கின்றதாம். அதனைக்கத்தி கொண்டறுத்தால் அறுக்கலாமேயன்றி கையால றுப்பதரிதாம்.

* * * * *

அமேரிகாவில் சிக்காகோவில் வாசிக்கும் சிறுவர்களினின்றும் தாங்கள் குருவிமுதலிய பக்ஷிகளின் கூட்டைக் கோலால் கலைப்பதில்லை என்றும் அனுவசியமாய் எவ்வுயிர்க்கும் இடரிழைப்பதில்லையென்றும் உறுதிமொழி வாங்கப்படுகின்றதாம்.

* * * * *

திரான்ஸ்வாலின் பிரஜாதிபதியாக இருந்த மிஸ்டர் குரூஜர் காலஞ் சென்று விட்டனர். இவரதுபிரேதத்தை திரான்ஸ்வாலின் தலைநகராகிய பிரிடோரியாவில் அடக்கஞ்செய்ய பிரிட்டிஷார் அநுமதிகொடுத்திருப்பதுமன்றி பிரேத அடக்கத்திற்கு ராணுவமரியாதையும் செய்யப்போகிறார்கள்.

* * * * *

ஆஸ்திரேலியாவில் விஷவியாபாரத்திற்காகவே ஓர் வர்த்தகசாலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.அதில் அதிநுட்பஅளவுக்குக்கூட ஒரு பெருந்தொகைகொடுக்கிறார்களாம்.ஒருபவுன் நிறையுள்ளவிஷம் £ 5000 பவுனும். விஷம் சேகரித்தனுப்புவோர் நீண்டஅநுபவசாலிகளாய் இருந்தாலொழிய நச்சுப்பாம்பினின்றும் தப்பமுடியாதன்றோ.

* * * * *

ஐரோப்பாவில் கடந்த ஒரு நூற்றுண்டுக்குள் யுத்தத்தினால் மடிந்தவர் தொகையைக்காட்டிலும் சென்ற 30 வருஷங்களுக்குள் குடிவெறியினால் மரித்தவர்களின் தொகையேமிகுதி. ஏனெனில் 100வருஷத்திலும்யுத்தத்தில் மாண்டவர்கள் 30 லக்ஷம்பேர்தான் ஆனால் 30 வருஷங்களுக்குள் குடியால் மாண்டவர்களோ 75 லக்ஷம்.

* * * * *

பிரான்ஸின் தலைநகரான பாரிஸ் என்னுமிடத்தில் இருந்து அனுப்பப்படும் ஓர் காகிதம் ஜர்மனியின் தலைநகரான பர்லின்நகரத்திற்கு 35 நிமிஷங்களுள் போய்ச்சேருகிறதாம் பர்லினுக்கும் பாரிஸுக்கும் உள்ள தூரம் 700 மைல் இக்காகிதம் வாயுவேகத்தினால் இவ்விரண்டு நகரங்களையும் சேர்க்கிற ஓர் குழாயின் வழியாக அனுப்பப்படுகிறதாம்.

சீனுவில் ஸாங்காங் என்னுமிடத்திற் கருகில் கட்டப்பட்டுள்ள சிங்கப்பாலம் (Lion Bridge) தான் இவ்வுலகத்திலுள்ள பாலங்களில் அதிகநீளமுள்ளதாம். அதன் நீளம் $5\frac{1}{4}$ மைலாம். அதற்குக் கருங்கல்லினுல் கட்டப்பட்ட பெருங்கணவாய்கள் 300 உண்டு. இப்பாலம் மஞ்சக்கடலில் ஓர் வளைகுடாவின்மேரில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பத்திராதிபர்.

பாநுவின் அபிவிர்த்தி கருதிய நன்கொடையாளர்கள் பெயராதியவும் அவருதவிய தொகையும்.

1. ஸ்ரீமத் ஞானசித்தசுவாமிகள் திருவானைக்கா வரவு ரூ 35
2. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட்டு இளையான் குடி வரவு. ... ... ரூ 25
3. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரங்கசாமி முதலியாரவர்கள் மிராசுதார், கோட்டூர் வரவு ... ... ரூ 10
* 4. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வீர. லெ. சித. இராமநாதன்செட்டியார் அவர்கள் பாவாலிஜமீந்தார் தேவிகோட்டை வரவு... ரூ 25

* இவர்கள் 1903 ௵த்திலும் 25ரூ நன் கொடை கொடுத்தவர்கள் இவ்வருஷத்தும் அவ்வாறே மனமுவந்து கொடுத்தமைக்கு நாம் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

5. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராம. மு. வினைதீர்த்தான் செட்டியாரவர்கள் மாதும்பை. சிலோன் வரவு ... ரூ 25
6. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பி. எஸ். பரமசிவக்கவுண்டரவர்கள், உஞ்சனை வகையரா மிட்டா ஜமீந்தார், பேரக்கம் பாளையம் வரவு ... ... ரூ 50
7. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அ. பாப்புரெட்டியாரவார்கள், தோளூர் மிட்டாஜமீந்தார், கீரம்பூர், வரவு ... ... ரூ 35
8. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தண்டி வேலக்கவுண்டரவர்கள், விட்டம்பாளையம் மிட்டாஜமீந்தார் வரவு ... ... ரூ 25
9. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பூ. லட்சுமணக்கவுண்டரவர்கள், காளிப்பட்டி வரவு ... ... ரூ 20
10. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ குழந்தைவேலுக்கவுண்டரவர்கள், கோனூர் மிட்டாஜமீந்தார் வரவு ... ... ரூ 10
11. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். சுப்பராயக்கவுண்டரவர்கள் மிட்டாஜமீந்தார் காட்டுப்பாளையம் ... ... ரூ 10
12. ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துவெங்கடாசலரெட்டியாரவர்கள், மரூர்ப்பட்டி மிட்டாஜமீந்தார் வரவு ... ... ரூ 10

பத்திராதிபர்.

வைத்தியம்.

[தொடர்ச்சி]

குடல் வாதத்திற்கு.

முதியார் கூந்தல், இந்துப்பு, ஊர்முருங்கைவேர், பேய்ப்புடல், வகைக்குப்பலம் (இ) 2-படி தண்ணீரிற் போட்டு எட்டிலொன்றாய் வற்றக் காய்ச்சி வடித்து இளஞ்சூடுகையில் ஒரு சேரங்கை வீதம் 2-வேளையுஞ் சாப்பிடக் குணமாகும். வாயுப்பதார்த்தங்களை விலக்கிப்புசிப்பதே பத்தியம்.

சிரங்கிற்குச் சூரணம்

சிலாவாரை சமூலத்தை நிழலிலுலர்த்தி யிடித்து வஸ்திரகாயஞ் செய்து அச்சூரணத்தைப் பசுப்பால் வார்த்துப் பிசைந்து அடைதட்டி பசுப்பாலுஞ் சலமுஞ் சமனாய்க்கலந்து ஒரு பாத்திரத்தில் விட்டு அதின் வாயில் ஒரு மெல்லிய வஸ்திரத்தை மூடிக்கட்டி அவ்வஸ்திரத்தின்மேல் அடையை வைத்து மேற்சட்டி யொன்று கவிழ்த்து அடுப்பேற்றி அடை வேகுமட்டு மெரித்தெடுத்துதிர்த்து வெயிலிலுலர்த்தி யிடித்து மறுபடியும் வஸ்திரகாயஞ் செய்து சமன் சீனி கூட்டி வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

அளவு:—பெரியவர்கள் ஒரு வெருகடியளவு சூரணமும் சிறியவர்கள் அதிற் பாதியுஞ் சாப்பிட்டு வரவேண்டியது. காலை மாலை யிரண்டு வேளையுஞ்சாப்பிடலாம்.

உபயோகம்:— சிறிதும் பெரிதுமான சிரங்குகளுக்கும் படர்தாமரைக்கும் உபயோகித்து குணங்காணலாம். கிரந்தி, கரப்பான், சொறி யிவைகளும் நெடுநாட் சாப்பிட்டால் குணமாகும். கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கும், 2 வயதிற்குறைந்த குழந்தைகட்கும் மூலரோகிகட்கும் இதைக் கொடுக்கக்கூடாது. இதற்குச் சிறுகிருமிகளைக் கொல்லுஞ் சக்தியுண்டு.

இதனை உட்கொள்ளு மருந்தாகவைத்துக்கொண்டுமேற் பூச்சுக்கு மிளகரணைத்தழையை யிடித்தது மாங்காயளவைக் காற்படி தேங்காயெண்ணெயிற் கலந்து அடுப்பேற்றிக் கமலாக்கினியா யெரித்துத் தழை சிவந்த பதத்தில் எண்ணெயை வடித்துக் கற்கத்தை அம்மியிலிட்டு நன்றாயரைத்து எண்ணெயிற் கலந்து வைத்துக்கொண்டு காலையிற் பூசினல் மாலையிலும் மாலையிற் பூசினற் காலையிலும் இலுப்பைப் பிண்ணாக்காலாவது சோப்பினாலாவது தேய்த்து வெந்நீரிற் குளிக்கவேண்டியது. இவ்வெண்ணெயைப் பூசும்போதெல்லாங் கலக்கியே பூசவேண்டும். இவ்விரண்டு வகைச் சிகிச்சையால் எவ்வகைப் பட்ட சிரங்குகளும் ஆறிவிடும். ஆறும் வரையுங் கிரந்திப் பதார்த்தங்களை விலக்க வேண்டியது.

கஸ்தூரி மெழுகு.

கஸ்தூரி, புனுகு, கோரோசனை, சவ்வாது வகைக்கு விராகனெடை 1 சுக்கு, பெருங்காயம், லவங்கம், மிளகு, வசம்பு, ஓமம், வகைக்கு விராகனெடை 2, கடுக்காய், வாய்விளங்கம், சூரத்துநிலாவாரையிலை வகைக்கு விராகனெடை 3 இவற்றில் முதல் 4 சரக்கொழிந்த மற்றைச்சரக்குகளைப் பொடித்து வஸ்திரகாயஞ் செய்து எல்லாவற்றையுங் கல்வத்திலிட்டு, திரிகடுகுக் கஷாயத்தா லொருநாளும் பிரப்பங்கிழங்குக் கஷாயத்தா லொருநாளும் கைவிடாதரைத்துக் கல்வத்தோடே நிழலிலுலரவைத்துப் பொடித்து நல்ல தேன் விட்டரைத்து மெழுகு பக்குவத்தி லெடுத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

அளவு:— பெரியவர்கட்கு ஒரு வேளைக்குக் குன்றிமணியளவும், சிறியவர்கட்கு அதிற்பாதியுங் கொடுக்கலாம்.

உபயோகம்:—நெஞ்சடைப்பு, மூர்ச்சை, அபஸ்மாரம், மூச்சுமுட்டல், இளைப்பு, ஏங்கல், கஷ்டசுவாசம், நெஞ்சிற் குத்தல் முதலிய பயங்கர ரோகங்கட்கெல்லாங் கொடுக்கலாம். சாப்பிட்ட சிறிது நேரத்தில் ஆச்சரியப்படும்படி குணங்காட்டக்கூடிய சிரேட்ட குணமமையப் பெற்ற பிரயோகம்.

தமரகவாயு வென்னுங்காலனுக்குக் காலன் இம்மெழுகுதான். இவ் வியாதி கொண்டோர் படும் பாட்டை மலடியும் பார்த்துச் சகியாள். இன்னொரு தடைவை நாமுஞ் சுவாசம் விடுவோமா விட்டாற் பிழைப்போமே யென்றெண்ணி யேங்கும்படி சுவாசத்தைப் பந்தப்படுத்திச் சுற்று முற்றும் பார்த்து திகைக்கச்செய்யும். நெஞ்சின்வலப்புறத்தில் ஓர் மின்னல் தோன்றி யிடப்புறத்தில் அடிக்கடி பாய்ந்து குத்தி வெளிப்பட முயல்வதுபோலிருக்கும். நெஞ்சிலடைத்தபோது குறுவியர்வையுண்டாய் மறதிதோன்றும். இவ்வளவு கஷ்டமானசமயத்தில் ரோகிக்கு மென்றுவிழுங்குந் திடமிருந்தால் ஒருவேளையமெழுகை வெற்றிலையொன்றின் புறத்தே சுண்ணும்பு தடவுவதுபோற் றடவி மடித்துக் கொடுக்கவும். திடமற்றிருந்தால் கொஞ்சந் தேனிற் கலந்து கொடுக்கவும். கொடுத்தவுடன் ஒருஅவுன்ஸ் பிராந்தியில் ஒன்றரை யவுன்ஸ் தண்ணீர் விட்டுக் கலக்கிக் கொடுத்து விடவும். 10 நிமிஷத்திற்குள் மேற்கண்ட உபாதிகளெல்லாம் நீங்கிக் குணப்படுவான். பின்னரும் அந்தவாயு ஆரம்பித்தாலும் ஆரம்பிக்கும். சிலருக்கு மருந்துண்டு குணப்பட்ட அரை நாழிகையில் மறுபடியுங் காணுவதுண்டு. இப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் காலைமாலை மெழுகும் பிராந்தியும் நோய்கண்ட மற்ற வேளைகளில் வெறும் பிராந்தியையுங் கொடுத்துவந்தால் இரண்டோர் நாளிற் குணமாய் விடும்.

[இன்னும் வரும்]

வீ. சா. ஐயன்பிள்ளை,
இந்துவைத்தியர், காட்டம்பட்டி, நெகமம் போஸ்டு, பொள்ளாச்சி தாலூகா.